

**Teaching Arabic to Non-Native-Speaking Young Learners
(The Indian Subcontinent as a Case Study)**

*Ana Dili Arapça Olmayan Gençlere Arapça Öğretimi
(Hint Alt Kıtası Örneği)*

Mahmoud Mohamad Naassan*

Abstract: The Arabic language holds a special place in the hearts of Muslims because it is the language of the Qur'an, the language of the Prophet Muhammad, and the primary source for understanding Islamic rulings. This unique status has inspired sustained interest in studying Arabic, exploring its linguistic richness, preserving its literary heritage, and maintaining its grammatical and linguistic standards since early times. Consequently, scholars and writers have devoted themselves to researching, authoring, explaining, editing, and critically analyzing its various branches of knowledge. Thanks to this continuous scholarly attention, the Arabic language has spread across the continents, producing distinguished scholars in both the East and the West, past and present. These scholars have studied Arab and Islamic culture through its original and diverse sources and have contributed to transmitting this knowledge into other languages. They have also addressed Arabic-related issues in numerous fields, including economics, politics, history, culture, religion, linguistics, science, and intellectual thought. Moreover, Arabic has been adopted as a medium of instruction in religious schools, mosque study circles, universities, and colleges. In addition, there has been a growing interest in teaching and learning the language of the Qur'an among Muslim children, particularly those living in non-Arab countries, including the children of immigrant communities. The aim is to enable them to understand their religion, the Sunnah of their Prophet, the history of Islamic civilization, and the diversity of their cultural heritage. In response to this growing demand, scholars dedicated to the Arabic language—including scholars from the Indian subcontinent—have authored a wide range of Arabic textbooks designed specifically for non-native speakers. These works seek to meet learners' needs, correspond to their educational and cognitive levels, and reflect their social and religious environments, while incorporating modern teaching methods and contemporary curricular approaches. They also address issues relevant to Arabic language teaching in non-Arab contexts, such as teaching and learning methodologies, challenges faced by students and teachers, and other topics requiring scholarly investigation and practical solutions. These efforts aim to improve learners' proficiency by offering effective strategies and recommendations for the advancement and development of Arabic language education. This study adopts a descriptive and analytical approach to examine these issues and present their major components.

Keywords: Arabic language, non-native speakers of Arabic, Indian subcontinent, scholars, challenges of teaching and learning, teaching methods, Arabic textbooks for non-native speakers.

* Asst. Prof. Dr., Dicle University, Dicle University, Faculty of Theology, Department of Arabic Language and Rhetoric
Dr. Öğr. Üyesi, Dicle Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Temel İslam Bilimleri Bölümü Arap Dili ve Belagati Ana Bilim Dalı
ORCID <https://orcid.org/0000-0002-0568-0776>
mahmoud.naassan@gmail.com

Cite as/ Atıf: Naassan, M. M. (2026). Teaching Arabic to non-native-speaking young learners (The Indian subcontinent as a case study) / Ana dili Arapça olmayan gençlere Arapça öğretimi (Hint alt kıtası örneği). *Turkish Studies-Comparative Religious Studies*, 21(Ö1), 1845-1891. [Special Issues Dedicated to Prof. Dr. Mahmut Özer]. Ankara Bilim University Publications. <https://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.89722>

Received/Geliş: 8 Faburay/Şubat 2026

Accepted/Kabul: 15 September/Eylül 2026

Published/Yayın: 20 September/Eylül 2026

Checked by plagiarism software

Öz: Arap dili, Kur'an'ın ve Hz. Muhammed'in dili olması; İslâmî hükümlerin anlaşılmasında başlıca kaynak niteliği taşıması sebebiyle Müslümanların gönlünde özel bir yere sahiptir. Bu eşsiz konum, ilk dönemlerden itibaren Arapçayı öğrenmeye, onun dil zenginliğini araştırmaya, edebî mirasını korumaya, gramer ve dil kurallarını muhafaza etmeye yönelik sürekli bir ilgiyi doğurmuştur. Bu nedenle âlimler ve yazarlar, Arapçanın çeşitli ilim dallarını araştırmaya, telif etmeye, şerh etmeye, neşretmeye ve eleştirel incelemeye büyük önem vermişlerdir. Bu sürekli ilmî ilgi sayesinde Arap dili kıtalara yayılmış; geçmişte ve günümüzde Doğu'da ve Batı'da seçkin âlimler yetişmiştir. Bu âlimler, Arap ve İslâm kültürünü özgün ve çeşitli kaynaklarından incelemiş; söz konusu birikimin başka dillere aktarılmasına katkı sağlamışlardır. Ayrıca ekonomi, siyaset, tarih, kültür, din, dilbilim, bilim ve düşünce gibi pek çok alanda Arapçayla ilgili meseleleri ele almışlardır. Arapça; dinî okullarda, cami ders halkalarında, üniversitelerde ve yüksekokullarda öğretim dili olarak da benimsenmiştir. Bunun yanında, özellikle Arap ülkeleri dışında ve göçmen topluluklar içinde yaşayan Müslüman çocuklara Kur'an dilinin öğretilmesine yönelik ilgi giderek artmıştır. Amaç, onların dinlerini, Peygamberlerinin sünnetini, İslâm medeniyeti tarihini ve kültürel miraslarının çeşitliliğini anlamalarını sağlamaktır. Bu artan ihtiyaca cevap olarak Hint alt kıtası âlimleri de dâhil olmak üzere Arapçaya hizmet eden birçok âlim, ana dili Arapça olmayanlar için özel olarak hazırlanmış çok sayıda Arapça ders kitabı kaleme almıştır. Bu eserler, öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamayı; eğitim ve zihinsel gelişim düzeylerine uygun olmayı; sosyal ve dinî çevrelerini yansıtmayı; çağdaş öğretim yöntemleri ve müfredat yaklaşımlarından yararlanmayı hedeflemektedir. Bu eserlerde Arapçanın Arap olmayan çevrelerde öğretilmesine ilişkin öğrenme-öğretme yöntemleri, öğrenci ve öğretmenlerin karşılaştıkları güçlükler ile ilmî inceleme ve uygulamaya dönük çözüm gerektiren diğer meseleler de ele alınmaktadır. Bütün bu çabalar, Arapça öğretiminin geliştirilmesine yönelik etkili strateji ve öneriler sunarak öğrencilerin dil yeterliklerini artırmayı amaçlamaktadır. Bu çalışma, söz konusu meseleleri ve temel unsurlarını betimleyici ve analitik bir yöntemle incelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Arap Dili, Ana Dili Arapça Olmayanlar, Hint Alt Kıtası, Âlimler, Öğrenme ve Öğretme Güçlükleri, Öğretim Yöntemleri, Ana Dili Arapça Olmayanlar İçin Arapça Ders Kitapları.

Structured Abstract:

Arabic is one of the world's living languages and occupies a distinguished position in the hearts of Muslims. It has a profound influence on their beliefs, education, behavior, and moral values, as it is the language of the Qur'an, the language of the Prophet Muhammad (peace be upon him), and the key to understanding Islamic law and the message of Islam. Consequently, scholars have shown great interest in studying Arabic, exploring its linguistic subtleties, preserving its literary and grammatical traditions, and safeguarding its rules and principles since early times. They devoted themselves to researching, writing, commenting on, editing, and teaching the language.

Through such continuous efforts, Arabic spread across different continents, producing distinguished scholars in both the East and the West. These scholars studied Arab-Islamic culture through its original sources and contributed to transmitting it into other languages. They addressed Arabic-related issues in numerous fields, including economics, politics, history, culture, religion, linguistics, science, and philosophy. Arabic also became an essential language in religious schools, mosque study circles, universities, and colleges. Furthermore, there has been a growing interest in teaching and learning the language of the Qur'an among Muslim children, particularly the children of Muslim immigrants living in non-Arab countries, so that they may better understand their religion, the Sunnah of the Prophet, the history of Islamic civilization, and the richness of Islamic culture.

In response to this growing demand, scholars specializing in Arabic—including those from the Indian subcontinent—have authored a wide range of Arabic-language textbooks designed for non-native speakers. These materials seek to meet learners' educational and intellectual needs while taking into account their social and religious environments. They also incorporate modern teaching methods and contemporary curriculum design. In addition, they address issues specific to teaching Arabic as a foreign language, such as teaching and learning strategies, the challenges faced by students and teachers, and other practical concerns requiring scholarly analysis and effective solutions aimed at improving learning outcomes and educational development.

Since the message of Islam is universal and the Qur'an was revealed in Arabic for all Muslims, mastery of Arabic is essential. However, the language presents considerable challenges for young non-Arab learners because of its precise grammatical system, complex sentence structures, extensive vocabulary with numerous synonyms and antonyms, and its rich rhetorical and stylistic features. These characteristics often create obstacles to understanding sentences and establishing meaningful connections between words. Consequently, specialists in education and curriculum development have produced numerous textbooks specifically designed for teaching Arabic to non-native speakers. They have also developed scientific and pedagogical approaches to facilitate learning, remove ambiguity, simplify language acquisition, and help learners achieve their educational goals. Their efforts have led to the establishment of specialized educational centers and institutes within universities in various Arab, Islamic, and Western countries, where experts develop curricula, teaching materials, instructional methodologies, and effective approaches for teaching Arabic to non-native speakers worldwide.

Nevertheless, teaching Arabic to non-native speakers is not without difficulties. Students encounter various challenges that hinder their academic progress. Some of these challenges stem from teachers and learners themselves, while others are related to prescribed textbooks and educational institutions. Educational specialists and curriculum experts have therefore proposed various methods to address these issues and provide practical solutions. Scholars from the Indian subcontinent have likewise been actively engaged in identifying these challenges and seeking appropriate remedies, recognizing their significant impact on language acquisition, comprehension, learner motivation, and educational achievement.

Because Muslims in the Indian subcontinent have maintained a strong commitment to their religion and a deep appreciation for the Arabic language and its literature, scholars in the region have produced numerous educational books for teaching Arabic to young non-native speakers. These works cover a wide range of subjects, including reading, conversation, grammar, morphology, literature, translation, and general lessons designed for children and young learners. Their objective has been to enable students to learn Arabic, appreciate its linguistic precision and eloquence, memorize its classical texts and expressions, and expand their vocabulary and stylistic competence. These efforts have had a significant intellectual and educational impact, as Arabic remains the fundamental means of understanding the Holy Qur'an and the Prophetic Sunnah. Despite these achievements, considerable obstacles continue to impede the teaching and learning of Arabic. The dominance of other languages, such as Urdu and Persian, in everyday communication among non-Arab Muslims and as the primary language of

instruction in many schools and religious institutions has made rapid comprehension more difficult for learners and has slowed the process of language acquisition.

Keywords: Arabic language, non-native speakers of Arabic, Indian subcontinent, scholars, challenges of teaching and learning, teaching methods, Arabic textbooks for non-native speakers.

ملخص منظم:

تعد اللغة العربية إحدى اللغات الحية في العالم، وتحتل مكانة متميزة في قلوب المسلمين. ولها تأثير عميق على معتقداتهم وتعليمهم وسلوكهم، وقيمهم الأخلاقية، فهي لغة القرآن الكريم، ولغة النبي محمد (صلى الله عليه وسلم)، ومفتاح فهم الشريعة الإسلامية ورسالة الإسلام. ونتيجة لذلك أبدى العلماء اهتمامًا كبيرًا بدراسة اللغة العربية، واستكشاف خفاياها اللغوية، والحفاظ على تقاليدنا الأدبية والنحوية، وحماية قواعدها ومبادئها منذ العصور المبكرة. وقد كرسوا أنفسهم للبحث في هذه اللغة وكتابة كتب عنها وتفسيرها وتحريرها وتدريسها.

ومن خلال هذه الجهود المتواصلة، انتشرت اللغة العربية عبر قارات مختلفة، وأثمرت عن علماء بارزين في كل من الشرق والغرب وقد درس هؤلاء العلماء الثقافة العربية الإسلامية من خلال مصادرنا الأصلية وساهموا في نقلها إلى لغات أخرى. كما تناولوا القضايا المتعلقة باللغة العربية في مجالات عديدة، بما في ذلك الاقتصاد، والسياسة، والتاريخ، والثقافة، والدين، وعلم اللغة، والعلوم، والفلسفة. كما أصبحت اللغة العربية لغة أساسية في المدارس الدينية ودوائر الدراسة في المساجد والجامعات والكليات. علاوة على ذلك، هناك اهتمام متزايد بتعليم وتعلم لغة القرآن الكريم بين الأطفال المسلمين، ولا سيما أطفال المهاجرين المسلمين الذين يعيشون في بلدان غير عربية، حتى يتمكنوا من فهم دينهم وسنة النبي وتاريخ الحضارة الإسلامية وثراء الثقافة الإسلامية بشكل أفضل.

واستجابة لهذا الطلب المتزايد، قام الباحثون المتخصصون في اللغة العربية — بمن فيهم أولئك من شبه القارة الهندية — بتأليف مجموعة واسعة من الكتب المدرسية باللغة العربية المصممة لغير الناطقين بها. وتسعى هذه المواد إلى تلبية الاحتياجات التعليمية والفكرية للمتعلمين مع مراعاة بيئاتهم الاجتماعية والدينية. كما أنها تدمج أساليب التدريس الحديثة وتصميم المناهج المعاصرة. بالإضافة إلى ذلك، تتناول هذه المواد القضايا الخاصة بتدريس اللغة العربية كلغة أجنبية، مثل استراتيجيات التدريس والتعلم، والتحديات التي يواجهها الطلاب والمعلمون، وغيرها من الشواغل العملية التي تتطلب تحليلاً علمياً وحلولاً فعالة تهدف إلى تحسين نتائج التعلم وتطوير التعليم.

ونظراً لأن رسالة الإسلام عالمية، ولأن القرآن الكريم نزل باللغة العربية لجميع المسلمين، فإن إتقان اللغة العربية أمر ضروري. ومع ذلك، فإن اللغة تشكل تحديات كبيرة للمتعلمين الشباب غير العرب بسبب نظامها النحوي الدقيق، وتراكيب جملتها المعقدة، ومفرداتها الواسعة التي تحتوي على العديد من المراتفات والمتضادات، وخصائصها البلاغية والأسلوبية الغنية. وغالباً ما تشكل هذه الخصائص عقبات أمام فهم الجمل وإقامة روابط ذات مغزى بين الكلمات. ونتيجة لذلك، أنتج المتخصصون في التعليم وتطوير المناهج الدراسية العديد من الكتب المدرسية المصممة خصيصاً لتدريس اللغة العربية لغير الناطقين بها. كما طوروا مناهج علمية وتربوية لتسهيل التعلم، وإزالة الغموض، وتبسيط اكتساب اللغة، ومساعدة المتعلمين على تحقيق أهدافهم التعليمية. وقد أدت جهودهم إلى إنشاء مراكز ومعاهد تعليمية متخصصة داخل الجامعات في مختلف الدول العربية والإسلامية والغربية، حيث يعمل الخبراء على تطوير المناهج الدراسية، والمواد التعليمية، ومنهجيات التدريس، والمناهج الفعالة لتعليم اللغة العربية لغير الناطقين بها في جميع أنحاء العالم.

ومع ذلك، فإن تعليم اللغة العربية لغير الناطقين بها لا يخلو من الصعوبات. يواجه الطلاب تحديات متنوعة تعوق تقدمهم الأكاديمي. تنبع بعض هذه التحديات من المعلمين والمتعلمين أنفسهم، في حين ترتبط أخرى بالكتب المدرسية المقررة والمؤسسات التعليمية. ولذلك، اقترح المتخصصون في مجال التعليم وخبراء المناهج الدراسية أساليب متنوعة لمعالجة هذه القضايا وتقديم حلول عملية. كما شارك الباحثون من شبه القارة الهندية بنشاط في تحديد هذه التحديات والبحث عن الحلول المناسبة، إدراكاً منهم لتأثيرها الكبير على اكتساب اللغة، والفهم، وتحفيز المتعلمين والتحصيل التعليمي.

ونظراً لأن المسلمين في شبه القارة الهندية حافظوا على التزام قوي بدينهم وتقدير عميق للغة العربية وآدابها، فقد أنتج العلماء في المنطقة العديد من الكتب التعليمية لتعليم اللغة العربية للناطقين غير الأصليين من الصغار. وتغطي هذه الأعمال مجموعة واسعة من الموضوعات، بما في ذلك القراءة والمحادثة والقواعد النحوية وعلم الصرف والأدب والترجمة والدروس العامة المصممة للأطفال والمتعلمين الصغار. وكان هدفهم تمكين الطلاب من تعلم اللغة العربية، وتقدير دقتها اللغوية وبلاغتها، وحفظ نصوصها وتعبيراتها الكلاسيكية، وتوسيع مفرداتهم وكفاءتهم الأسلوبية. وقد كان لهذه الجهود تأثير فكري وتعليمي كبير، حيث تظل اللغة العربية الوسيلة الأساسية لفهم القرآن الكريم والسنة النبوية. وعلى الرغم من هذه الإنجازات، لا تزال هناك عقبات كبيرة تعوق تدريس اللغة العربية وتعلمها. وقد أدى هيمنة لغات أخرى، مثل الأوردو والفارسية، في التواصل اليومي بين المسلمين غير العرب، وكليغة التدريس الرئيسية في العديد من المدارس والمؤسسات الدينية، إلى زيادة صعوبة الفهم السريع بالنسبة للمتعلمين وإبطاء عملية اكتساب اللغة.

الكلمات المفتاحية: اللغة العربية، غير الناطقين باللغة العربية، شبه القارة الهندية، العلماء، تحديات التدريس والتعلم، طرق التدريس، الكتب المدرسية العربية لغير الناطقين بها.

Résumé Structuré:

L'arabe est l'une des langues vivantes du monde et occupe une place prépondérante dans le cœur des musulmans. Il exerce une influence profonde sur leurs croyances, leur éducation, leur comportement et leurs

valeurs morales, car c'est la langue du Coran, la langue du prophète Mahomet (que la paix soit sur lui), et la clé pour comprendre la loi islamique et le message de l'islam. Par conséquent, dès les temps anciens, les érudits ont manifesté un vif intérêt pour l'étude de l'arabe, explorant ses subtilités linguistiques, préservant ses traditions littéraires et grammaticales, et veillant au respect de ses règles et principes. Ils se sont consacrés à la recherche, à l'écriture, à l'exégèse, à l'édition et à l'enseignement de cette langue.

Grâce à ces efforts continus, l'arabe s'est répandu sur différents continents, donnant naissance à d'éminents savants tant en Orient qu'en Occident. Ces savants ont étudié la culture arabo-islamique à partir de ses sources originales et ont contribué à sa transmission dans d'autres langues. Ils ont abordé des questions liées à l'arabe dans de nombreux domaines, notamment l'économie, la politique, l'histoire, la culture, la religion, la linguistique, les sciences et la philosophie. L'arabe est également devenu une langue incontournable dans les écoles religieuses, les cercles d'étude des mosquées, les universités et les établissements d'enseignement supérieur. De plus, on observe un intérêt croissant pour l'enseignement et l'apprentissage de la langue du Coran chez les enfants musulmans, en particulier chez les enfants d'immigrés musulmans vivant dans des pays non arabes, afin qu'ils puissent mieux comprendre leur religion, la Sunna du Prophète, l'histoire de la civilisation islamique et la richesse de la culture islamique.

En réponse à cette demande croissante, des spécialistes de l'arabe — notamment ceux issus du sous-continent indien — ont rédigé un large éventail de manuels en arabe destinés aux locuteurs non natifs. Ces supports visent à répondre aux besoins éducatifs et intellectuels des apprenants tout en tenant compte de leur environnement social et religieux. Ils intègrent également des méthodes pédagogiques modernes et une conception pédagogique contemporaine. De plus, ils abordent des questions spécifiques à l'enseignement de l'arabe en tant que langue étrangère, telles que les stratégies d'enseignement et d'apprentissage, les défis rencontrés par les élèves et les enseignants, ainsi que d'autres préoccupations pratiques nécessitant une analyse scientifique et des solutions efficaces visant à améliorer les résultats d'apprentissage et le développement éducatif.

Le message de l'islam étant universel et le Coran ayant été révélé en arabe à l'intention de tous les musulmans, la maîtrise de l'arabe est essentielle. Cependant, cette langue présente des défis considérables pour les jeunes apprenants non arabophones en raison de son système grammatical précis, de ses structures de phrases complexes, de son vocabulaire étendu comportant de nombreux synonymes et antonymes, ainsi que de ses riches caractéristiques rhétoriques et stylistiques. Ces caractéristiques constituent souvent des obstacles à la compréhension des phrases et à l'établissement de liens significatifs entre les mots. Par conséquent, les spécialistes de l'éducation et de l'élaboration des programmes scolaires ont produit de nombreux manuels spécialement conçus pour l'enseignement de l'arabe aux locuteurs non natifs. Ils ont également développé des approches scientifiques et pédagogiques visant à faciliter l'apprentissage, à lever les ambiguïtés, à simplifier l'acquisition de la langue et à aider les apprenants à atteindre leurs objectifs éducatifs. Leurs efforts ont conduit à la création de centres éducatifs spécialisés et d'instituts au sein d'universités dans divers pays arabes, islamiques et occidentaux, où des experts élaborent des programmes d'études, du matériel pédagogique, des méthodologies d'enseignement et des approches efficaces pour enseigner l'arabe aux locuteurs non natifs à travers le monde.

Néanmoins, l'enseignement de l'arabe aux locuteurs non natifs n'est pas sans difficultés. Les étudiants sont confrontés à divers défis qui entravent leur progression scolaire. Certains de ces défis proviennent des enseignants et des apprenants eux-mêmes, tandis que d'autres sont liés aux manuels scolaires prescrits et aux établissements d'enseignement. Les spécialistes de l'éducation et les experts en programmes scolaires ont donc proposé diverses méthodes pour remédier à ces problèmes et apporter des solutions pratiques. Les chercheurs du sous-continent indien se sont également activement engagés à identifier ces défis et à rechercher des solutions appropriées, conscients de leur impact significatif sur l'acquisition de la langue, la compréhension, la motivation des apprenants et la réussite scolaire.

Les musulmans du sous-continent indien ayant toujours fait preuve d'un engagement profond envers leur religion et d'une grande admiration pour la langue arabe et sa littérature, les chercheurs de la région ont produit de nombreux ouvrages pédagogiques destinés à l'enseignement de l'arabe aux jeunes locuteurs non natifs. Ces ouvrages couvrent un large éventail de sujets, notamment la lecture, la conversation, la grammaire, la morphologie, la littérature, la traduction et des leçons générales conçues pour les enfants et les jeunes apprenants. Leur objectif a été de permettre aux élèves d'apprendre l'arabe, d'apprécier sa précision linguistique et son éloquence, de mémoriser ses textes et expressions classiques, et d'enrichir leur vocabulaire ainsi que leurs compétences stylistiques. Ces efforts ont eu un impact intellectuel et éducatif considérable, l'arabe restant le moyen fondamental

de comprender el Saint Corán y la Sunna profética. Malgré estas avanzadas, des obstáculos considerables continúan d'entravar el enseñanza y el aprendizaje de l'árabe. La predominancia d'otras lenguas, tales como el ourdou y el persa, en la comunicación cotidiana entre musulmanes no árabes y en tanto que principal lengua d'enseñanza en de numerosas escuelas e instituciones religiosas a rendu la comprensión rápida más difícil para los aprendices y a ralentizado el proceso d'adquisición de la lengua.

Mots-clés : lengua árabe, locutores no nativos de l'árabe, subcontinente indio, universitarios, desafíos de el enseñanza y de el aprendizaje, métodos pedagógicos, manuales d'árabe para locutores no nativos.

Resumen Estructurado:

El árabe es una de las lenguas vivas del mundo y ocupa un lugar destacado en el corazón de los musulmanes. Ejerce una profunda influencia en sus creencias, educación, comportamiento y valores morales, ya que es la lengua del Corán, la lengua del profeta Mahoma (la paz sea con él) y la clave para comprender la ley islámica y el mensaje del islam. En consecuencia, desde tiempos remotos los eruditos han mostrado un gran interés por estudiar el árabe, explorar sus sutilezas lingüísticas, preservar sus tradiciones literarias y gramaticales y salvaguardar sus normas y principios. Se dedicaron a investigar, escribir, comentar, editar y enseñar la lengua.

Gracias a estos esfuerzos continuos, el árabe se extendió por diferentes continentes, dando lugar a distinguidos eruditos tanto en Oriente como en Occidente. Estos eruditos estudiaron la cultura árabe-islámica a través de sus fuentes originales y contribuyeron a transmitirla a otras lenguas. Abordaron cuestiones relacionadas con el árabe en numerosos campos, entre ellos la economía, la política, la historia, la cultura, la religión, la lingüística, la ciencia y la filosofía. El árabe también se convirtió en una lengua esencial en las escuelas religiosas, los círculos de estudio de las mezquitas, las universidades y los centros de enseñanza superior. Además, ha habido un interés creciente por la enseñanza y el aprendizaje de la lengua del Corán entre los niños musulmanes, en particular los hijos de inmigrantes musulmanes que viven en países no árabes, para que puedan comprender mejor su religión, la Sunna del Profeta, la historia de la civilización islámica y la riqueza de la cultura islámica.

En respuesta a esta creciente demanda, académicos especializados en árabe —incluidos los procedentes del subcontinente indio— han elaborado una amplia gama de libros de texto en lengua árabe diseñados para hablantes no nativos. Estos materiales pretenden satisfacer las necesidades educativas e intelectuales de los alumnos, teniendo en cuenta al mismo tiempo sus entornos sociales y religiosos. Asimismo, incorporan métodos de enseñanza modernos y un diseño curricular contemporáneo. Además, abordan cuestiones específicas de la enseñanza del árabe como lengua extranjera, tales como las estrategias de enseñanza y aprendizaje, los retos a los que se enfrentan alumnos y profesores, y otras cuestiones prácticas que requieren un análisis académico y soluciones eficaces destinadas a mejorar los resultados del aprendizaje y el desarrollo educativo.

Dado que el mensaje del Islam es universal y que el Corán fue revelado en árabe para todos los musulmanes, el dominio del árabe es esencial. Sin embargo, la lengua plantea retos considerables para los jóvenes estudiantes no árabes debido a su preciso sistema gramatical, sus complejas estructuras sintácticas, su amplio vocabulario con numerosos sinónimos y antónimos, y sus ricas características retóricas y estilísticas. Estas características suelen crear obstáculos para la comprensión de las oraciones y para establecer conexiones significativas entre las palabras. En consecuencia, los especialistas en educación y desarrollo curricular han elaborado numerosos libros de texto diseñados específicamente para la enseñanza del árabe a hablantes no nativos. También han desarrollado enfoques científicos y pedagógicos para facilitar el aprendizaje, eliminar la ambigüedad, simplificar la adquisición del idioma y ayudar a los alumnos a alcanzar sus objetivos educativos. Sus esfuerzos han dado lugar a la creación de centros educativos especializados e institutos dentro de universidades de diversos países árabes, islámicos y occidentales, donde los expertos desarrollan planes de estudios, materiales didácticos, metodologías de enseñanza y enfoques eficaces para enseñar árabe a hablantes no nativos en todo el mundo.

No obstante, la enseñanza del árabe a hablantes no nativos no está exenta de dificultades. Los estudiantes se enfrentan a diversos retos que obstaculizan su progreso académico. Algunos de estos retos tienen su origen en los propios profesores y alumnos, mientras que otros están relacionados con los libros de texto prescritos y las instituciones educativas. Por ello, los especialistas en educación y los expertos en planes de estudios han propuesto diversos métodos para abordar estas cuestiones y ofrecer soluciones prácticas. Los académicos del subcontinente indio también se han involucrado activamente en identificar estos retos y buscar soluciones adecuadas,

reconociendo su importante impacto en la adquisición del idioma, la comprensión, la motivación de los alumnos y el rendimiento educativo.

Dado que los musulmanes del subcontinente indio han mantenido un firme compromiso con su religión y un profundo aprecio por la lengua árabe y su literatura, los estudiosos de la región han elaborado numerosos libros didácticos para enseñar árabe a jóvenes hablantes no nativos. Estas obras abarcan una amplia gama de temas, entre los que se incluyen la lectura, la conversación, la gramática, la morfología, la literatura, la traducción y lecciones generales diseñadas para niños y jóvenes estudiantes. Su objetivo ha sido capacitar a los estudiantes para que aprendan árabe, aprecien su precisión lingüística y su elocuencia, memoricen sus textos y expresiones clásicas, y amplíen su vocabulario y competencia estilística. Estos esfuerzos han tenido un impacto intelectual y educativo significativo, ya que el árabe sigue siendo el medio fundamental para comprender el Sagrado Corán y la Sunna profética. A pesar de estos logros, siguen existiendo obstáculos considerables que dificultan la enseñanza y el aprendizaje del árabe. El predominio de otras lenguas, como el urdu y el persa, en la comunicación cotidiana entre los musulmanes no árabes y como lengua principal de enseñanza en muchas escuelas e instituciones religiosas ha dificultado la comprensión rápida por parte de los estudiantes y ha ralentizado el proceso de adquisición del idioma.

Palabras clave: lengua árabe, hablantes no nativos de árabe, subcontinente indio, académicos, retos de la enseñanza y el aprendizaje, métodos de enseñanza, libros de texto de árabe para hablantes no nativos.

结构化摘要:

阿拉伯语是世界上的现存语言之一，在穆斯林心中占据着举足轻重的地位。作为《古兰经》的语言、先知穆罕默德（愿主福安之）的语言，以及理解伊斯兰教法和伊斯兰教义的关键，它对穆斯林的信仰、教育、行为和道德价值观产生了深远的影响。因此，自古以来，学者们便对研究阿拉伯语表现出了浓厚的兴趣，致力于探索其语言的精妙之处，传承其文学和语法传统，并捍卫其规则与原则。他们全身心投入到该语言的研究、著述、注释、校订和教学工作中。

通过这些持续不断的努力，阿拉伯语传播至各大洲，在东西方都孕育出了杰出的学者。这些学者通过原始文献研究阿拉伯-伊斯兰文化，并致力于将其翻译成其他语言。他们在经济学、政治学、历史学、文化、宗教、语言学、科学和哲学等众多领域探讨了与阿拉伯语相关的问题。阿拉伯语也成为了宗教学校、清真寺学习小组、大学及学院中不可或缺的语言。此外，穆斯林儿童——尤其是居住在非阿拉伯国家的穆斯林移民子女——对学习《古兰经》语言的兴趣日益浓厚，以便他们能更好地理解自己的宗教、先知的圣行、伊斯兰文明的历史以及伊斯兰文化的丰富内涵。

为应对这一日益增长的需求，专门研究阿拉伯语的学者——包括来自印度次大陆的学者——编写了大量面向非母语学习者的阿拉伯语教材。这些教材在满足学习者的教育和智力需求的同时，也充分考虑了他们的社会和宗教环境，并融入了现代教学方法和当代课程设计理念。此外，这些教材还针对将阿拉伯语作为外语教学中的具体问题进行了探讨，例如教学策略、师生面临的挑战，以及其他需要学术分析和有效解决方案的实际问题，旨在提高学习成效并促进教育发展。

鉴于伊斯兰教的信息具有普世性，且《古兰经》是以阿拉伯语启示给全体穆斯林的，因此精通阿拉伯语至关重要。然而，由于阿拉伯语拥有精确的语法体系、复杂的句式结构、词汇量庞大且包含大量同义词和反义词，以及丰富的修辞和风格特征，该语言对年轻的非阿拉伯语学习者而言构成了相当大的挑战。这些特征往往会阻碍对句子的理解，并妨碍学习者在词语之间建立有意义的联系。因此，教育和课程开发领域的专家们编写了大量专门针对非母语者教授阿拉伯语的教材。他们还开发了科学且符合

教育学原理的方法，以促进学习、消除歧义、简化语言习得，并帮助学习者实现其教育目标。他们的努力促成了在多个阿拉伯、伊斯兰及西方国家的大学内设立专门的教育中心和研究所，专家们在那里为全球非母语者开发阿拉伯语课程、教学材料、教学法以及有效的教学方法。

尽管如此，向非母语者教授阿拉伯语并非没有困难。学生面临着各种阻碍其学业进步的挑战。其中一些挑战源于教师和学习者自身，而另一些则与指定教材和教育机构有关。因此，教育专家和课程专家提出了各种方法来应对这些问题并提供切实可行的解决方案。印度次大陆的学者同样积极致力于识别这些挑战并寻求适当的对策，他们认识到这些挑战对语言习得、理解能力、学习动机和教育成就具有重大影响。

由于印度次大陆的穆斯林始终坚守宗教信仰，并对阿拉伯语及其文学怀有深厚的敬意，该地区的学者们编写了大量面向年轻非母语学习者的阿拉伯语教材。这些著作涵盖了广泛的主题，包括阅读、会话、语法、词形学、文学、翻译，以及专为儿童和青少年学习者设计的综合课程。其目标在于使学生能够学习阿拉伯语，领略其语言的精确与雄辩，背诵经典文本和表达，并拓展词汇量与文体运用能力。鉴于阿拉伯语仍是理解《古兰经》和先知圣行（Sunnah）的基本途径，这些努力在智力和教育方面产生了深远影响。尽管取得了这些成就，但仍有相当大的障碍继续阻碍着阿拉伯语的教学与学习。在非阿拉伯穆斯林的日常交流中，以及在许多学校和宗教机构中，乌尔都语和波斯语等其他语言占据主导地位，并作为主要教学语言，这使得学习者难以快速理解，也延缓了语言习得的过程。

关键词： 阿拉伯语、非阿拉伯语母语者、印度次大陆、学者、教学与学习的挑战、教学方法、面向非母语者的阿拉伯语教材。

Структурированное Резюме:

Арабский язык является одним из современных языков мира и занимает особое место в сердцах мусульман. Он оказывает глубокое влияние на их верования, образование, поведение и нравственные ценности, поскольку является языком Корана, языком пророка Мухаммеда (мир ему) и ключом к пониманию исламского права и учения ислама. Поэтому с давних времён учёные проявляли большой интерес к изучению арабского языка, исследуя его лингвистические тонкости, сохраняя его литературные и грамматические традиции, а также защищая его правила и принципы. Они посвятили себя исследованию, написанию трудов, комментированию, редактированию и преподаванию этого языка.

Благодаря таким неустанным усилиям арабский язык распространился по разным континентам, дав миру выдающихся ученых как на Востоке, так и на Западе. Эти ученые изучали арабо-исламскую культуру на основе ее первоисточников и способствовали ее передаче на другие языки. Они рассматривали вопросы, связанные с арабским языком, во многих областях, включая экономику, политику, историю, культуру, религию, лингвистику, науку и философию. Арабский язык также стал неотъемлемой частью обучения в религиозных школах, кружках при мечетях, университетах и колледжах. Кроме того, растёт интерес к преподаванию и изучению языка Корана среди мусульманских детей, особенно детей мусульманских иммигрантов, проживающих в неарабских странах, с тем чтобы они могли лучше понять свою религию, Сунну Пророка, историю исламской цивилизации и богатство исламской культуры.

В ответ на этот растущий спрос ученые, специализирующиеся на арабском языке — в том числе из Индийского субконтинента — создали широкий спектр учебников по арабскому языку, предназначенных для неносителей языка. Эти материалы призваны удовлетворить образовательные и интеллектуальные потребности учащихся с учетом их социального и религиозного окружения. Они также включают современные методы преподавания и актуальные подходы к разработке учебных программ. Кроме того, в них рассматриваются вопросы, характерные для преподавания арабского языка как

иностранный, такие как стратегии преподавания и обучения, проблемы, с которыми сталкиваются учащиеся и преподаватели, а также другие практические вопросы, требующие научного анализа и эффективных решений, направленных на улучшение результатов обучения и развитие образования.

Поскольку учение ислама носит универсальный характер, а Коран был ниспослан на арабском языке для всех мусульман, владение арабским языком имеет первостепенное значение. Однако этот язык представляет значительные трудности для молодых неарабских изучающих из-за своей точной грамматической системы, сложных синтаксических конструкций, обширного словарного запаса с многочисленными синонимами и антонимами, а также богатых риторических и стилистических особенностей. Эти характеристики зачастую создают препятствия для понимания предложений и установления осмысленных связей между словами. Вследствие этого специалисты в области образования и разработки учебных программ создали множество учебников, специально предназначенных для преподавания арабского языка носителям других языков. Они также разработали научные и педагогические подходы, направленные на облегчение процесса обучения, устранение неоднозначностей, упрощение освоения языка и содействие учащимся в достижении их образовательных целей. Их усилия привели к созданию специализированных образовательных центров и институтов при университетах в различных арабских, исламских и западных странах, где эксперты разрабатывают учебные программы, методические материалы, методики преподавания и эффективные подходы к обучению арабскому языку для не носителей языка по всему миру.

Тем не менее, преподавание арабского языка не носителям языка сопряжено с определенными трудностями. Учащиеся сталкиваются с различными проблемами, которые препятствуют их академическому прогрессу. Некоторые из этих проблем связаны с самими преподавателями и учащимися, в то время как другие касаются предписанных учебников и образовательных учреждений. Поэтому специалисты в области образования и эксперты по учебным программам предложили различные методы для решения этих вопросов и предоставления практических решений. Ученые с Индийского субконтинента также активно занимаются выявлением этих проблем и поиском соответствующих решений, осознавая их значительное влияние на усвоение языка, понимание, мотивацию учащихся и успеваемость.

Поскольку мусульмане на Индийском субконтиненте сохранили глубокую приверженность своей религии и искреннее уважение к арабскому языку и его литературе, ученые этого региона подготовили множество учебных пособий для преподавания арабского языка молодым изучающим, для которых он не является родным. Эти работы охватывают широкий спектр тем, включая чтение, разговорную речь, грамматику, морфологию, литературу, перевод, а также общие уроки, предназначенные для детей и юных изучающих. Их цель заключалась в том, чтобы дать учащимся возможность выучить арабский язык, оценить его лингвистическую точность и красноречие, запомнить классические тексты и выражения, а также расширить свой словарный запас и стилистические навыки. Эти усилия оказали значительное интеллектуальное и образовательное влияние, поскольку арабский язык по-прежнему остается основным средством понимания Священного Корана и Пророческой Сунны. Несмотря на эти достижения, преподаванию и изучению арабского языка по-прежнему мешают значительные препятствия. Доминирование других языков, таких как урду и персидский, в повседневном общении среди неарабских мусульман, а также в качестве основного языка обучения во многих школах и религиозных учреждениях затрудняет быстрое понимание текста учащимися и замедляет процесс овладения языком.

Ключевые слова: арабский язык, носители арабского языка, Индийский субконтинент, учёные, проблемы преподавания и изучения, методы преподавания, учебники арабского языка для неносителей.

संरचित सारांशः

अरबी दुनिया की जीवित भाषाओं में से एक है और मुसलमानों के दिलों में इसका एक विशिष्ट स्थान है। इसका उनके विश्वासों, शिक्षा, व्यवहार और नैतिक मूल्यों पर गहरा प्रभाव है, क्योंकि यह कुरान की भाषा, पैगंबर मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि व सल्लम) की भाषा, और इस्लामी कानून और इस्लाम के संदेश को समझने की कुंजी है।

परिणामस्वरूप, विद्वानों ने प्रारंभिक काल से ही अरबी का अध्ययन करने, इसकी भाषाई सूक्ष्मताओं का पता लगाने, इसकी साहित्यिक और व्याकरण संबंधी परंपराओं को संरक्षित करने, और इसके नियमों और सिद्धांतों की रक्षा करने में बहुत रुचि दिखाई है। उन्होंने खुद को भाषा पर शोध करने, लिखने, टिप्पणी करने, संपादित करने और सिखाने के लिए समर्पित कर दिया।

ऐसे निरंतर प्रयासों के माध्यम से, अरबी विभिन्न महाद्वीपों में फैली, जिससे पूर्व और पश्चिम दोनों में प्रतिष्ठित विद्वान हुए। इन विद्वानों ने इसके मूल स्रोतों के माध्यम से अरब-इस्लामी संस्कृति का अध्ययन किया और इसे अन्य भाषाओं में संप्रेषित करने में योगदान दिया। उन्होंने अर्थशास्त्र, राजनीति, इतिहास, संस्कृति, धर्म, भाषा विज्ञान, विज्ञान और दर्शन सहित कई क्षेत्रों में अरबी से संबंधित मुद्दों को संबोधित किया। धार्मिक स्कूलों, मस्जिद अध्ययन मंडलों, विश्वविद्यालयों और कॉलेजों में भी अरबी एक आवश्यक भाषा बन गई। इसके अलावा, मुस्लिम बच्चों, विशेष रूप से गैर-अरब देशों में रहने वाले मुस्लिम प्रवासियों के बच्चों के बीच, कुरान की भाषा को सिखाने और सीखने में रुचि बढ़ी है, ताकि वे अपने धर्म, पैगंबर की सुन्नाह, इस्लामी सभ्यता के इतिहास और इस्लामी संस्कृति की समृद्धि को बेहतर ढंग से समझ सकें।

इस बढ़ती मांग के जवाब में, अरबी में विशेषज्ञता रखने वाले विद्वानों—जिनमें भारतीय उपमहाद्वीप के विद्वान भी शामिल हैं—ने गैर-मूल वक्ताओं के लिए डिज़ाइन की गई अरबी-भाषा की पाठ्यपुस्तकों की एक विस्तृत श्रृंखला लिखी है। ये सामग्री शिक्षार्थियों की शैक्षिक और बौद्धिक जरूरतों को पूरा करने का प्रयास करती हैं, साथ ही उनके सामाजिक और धार्मिक परिवेश को भी ध्यान में रखती हैं। इनमें आधुनिक शिक्षण विधियों और समकालीन पाठ्यक्रम डिज़ाइन को भी शामिल किया गया है।

इसके अतिरिक्त, वे एक विदेशी भाषा के रूप में अरबी सिखाने से संबंधित विशिष्ट मुद्दों को संबोधित करते हैं, जैसे कि सिखाने और सीखने की रणनीतियाँ, छात्रों और शिक्षकों के सामने आने वाली चुनौतियाँ, और अन्य व्यावहारिक चिंताएँ जिनके लिए विद्वतापूर्ण विश्लेषण और प्रभावी समाधानों की आवश्यकता होती है, ताकि सीखने के परिणामों और शैक्षिक विकास में सुधार हो सके।

चूँकि इस्लाम का संदेश सार्वभौमिक है और कुरआन सभी मुसलमानों के लिए अरबी में *क़रूल* हुई थी, इसलिए अरबी में प्रवीणता आवश्यक है।

हालाँकि, इसकी सटीक व्याकरण प्रणाली, जटिल वाक्य संरचनाओं, अनगिनत पर्यायवाची और विपरीतार्थी शब्दों वाले व्यापक शब्दावली, और इसकी समृद्ध अलंकारिक और शैलीगत विशेषताओं के कारण यह भाषा युवा गैर-अरब शिक्षार्थियों के लिए काफी चुनौतियाँ प्रस्तुत करती है। ये विशेषताएँ अक्सर वाक्यों को समझने और शब्दों के बीच सार्थक संबंध स्थापित करने में बाधाएँ पैदा करती हैं। परिणामस्वरूप, शिक्षा और पाठ्यक्रम विकास के विशेषज्ञों ने मूल रूप से गैर-मूलनिवासी वक्ताओं को अरबी सिखाने के लिए विशेष रूप से डिज़ाइन की गई कई पाठ्यपुस्तकें तैयार की हैं।

उन्होंने सीखने की प्रक्रिया को सुगम बनाने, अस्पष्टता को दूर करने, भाषा अधिग्रहण को सरल बनाने, और शिक्षार्थियों को उनके शैक्षिक लक्ष्यों को प्राप्त करने में मदद करने के लिए वैज्ञानिक और शैक्षिक दृष्टिकोण भी विकसित किए हैं। उनके प्रयासों के कारण विभिन्न अरब, इस्लामी और पश्चिमी देशों में विश्वविद्यालयों के भीतर विशेष शैक्षणिक केंद्रों और संस्थानों की स्थापना हुई है, जहाँ विशेषज्ञ दुनिया भर में गैर-देशी वक्ताओं को अरबी सिखाने के लिए पाठ्यक्रम, शिक्षण सामग्री, निर्देशात्मक पद्धतियाँ और प्रभावी तरीके विकसित करते हैं।

फिर भी, गैर-देशी वक्ताओं को अरबी सिखाना कठिनाइयों से रहित नहीं है।

विद्यार्थियों को विभिन्न चुनौतियों का सामना करना पड़ता है जो उनकी शैक्षणिक प्रगति में बाधा डालती हैं। इनमें से कुछ चुनौतियाँ स्वयं शिक्षकों और शिक्षार्थियों से उत्पन्न होती हैं, जबकि अन्य निर्धारित पाठ्यपुस्तकों और शैक्षणिक संस्थानों से संबंधित होती हैं। इसलिए, शैक्षणिक विशेषज्ञों और पाठ्यक्रम विशेषज्ञों ने इन मुद्दों को संबोधित करने और व्यावहारिक समाधान प्रदान करने के लिए विभिन्न तरीकों का प्रस्ताव किया है। भारतीय उपमहाद्वीप के विद्वान भी इन चुनौतियों की पहचान करने और उचित उपायों की तलाश में सक्रिय रूप से लगे हुए हैं, क्योंकि वे भाषा अधिग्रहण, समझ, शिक्षार्थी की प्रेरणा और शैक्षणिक उपलब्धि पर उनके महत्वपूर्ण प्रभाव को पहचानते हैं।

चूँकि भारतीय उपमहाद्वीप में मुसलमानों ने अपने धर्म के प्रति एक मजबूत प्रतिबद्धता और अरबी भाषा और उसके साहित्य के लिए गहरी प्रशंसा बनाए रखी है, इसलिए इस क्षेत्र के विद्वानों ने युवा गैर-मूल वक्ताओं को अरबी सिखाने के लिए कई शैक्षिक पुस्तकें लिखी हैं। इन कृतियों में बच्चों और युवा शिक्षार्थियों के लिए डिज़ाइन किए गए पढ़ना, बातचीत, व्याकरण, रूप-विज्ञान, साहित्य, अनुवाद और सामान्य पाठों सहित विषयों की एक विस्तृत श्रृंखला शामिल है।

उनका उद्देश्य छात्रों को अरबी सीखने, इसकी भाषाई सटीकता और वाक्पटुता की सराहना करने, इसके शास्त्रीय ग्रंथों और अभिव्यक्तियों को याद करने, और अपने शब्दावली और शैलीगत क्षमता का विस्तार करने में सक्षम बनाना रहा है। इन प्रयासों का एक महत्वपूर्ण बौद्धिक और शैक्षिक प्रभाव पड़ा है, क्योंकि अरबी पवित्र कुरान और पैगंबर सुन्नाह को समझने का मौलिक साधन बनी हुई है। इन उपलब्धियों के बावजूद, अरबी के शिक्षण और अधिगम में काफी बाधाएँ अभी भी बनी हुई हैं।

गैर-अरब मुसलमानों के बीच रोजमर्रा की बातचीत में और कई स्कूलों तथा धार्मिक संस्थानों में शिक्षण की प्राथमिक भाषा के रूप में उर्दू और फ़ारसी जैसी अन्य भाषाओं के प्रभुत्व ने शिक्षार्थियों के लिए त्वरित समझ को और अधिक कठिन बना दिया है और भाषा अधिग्रहण की प्रक्रिया को धीमा कर दिया है।

कीवर्ड: अरबी भाषा, अरबी के गैर-मूल वक्ता, भारतीय उपमहाद्वीप, विद्वान, शिक्षण और सीखने की चुनौतियाँ, शिक्षण विधियाँ, गैर-मूल वक्ताओं के लिए अरबी पाठ्यपुस्तकें।

Yapılandırılmış Özet:

Arapça, dünyada yaşayan önemli dillerden biridir. Müslümanların gönlünde seçkin bir yere sahip olup, Kur'an-ı Kerim'in dili ve Hz. Peygamber'in (sav) konuştuğu dil olması sebebiyle onların inançları, eğitimleri, davranışları ve ahlakları üzerinde derin etkiler bırakmıştır. Aynı zamanda İslam'ın hükümlerini ve mesajını doğru şekilde anlamanın temel aracıdır. Bu nedenle Arapçanın öğrenilmesi, sırlarının ve inceliklerinin araştırılması, dil kurallarının ve edebî özelliklerinin korunması tarih boyunca büyük önem görmüştür. Âlimler ve yazarlar bu dile yönelmiş; onun ilimlerini araştırmış, eserler kaleme almış, açıklamalar, eleştiriler, tahkikler ve şerhler yazmış; Arapçanın öğrenilmesi ve öğretilmesi için yoğun çaba sarf etmişlerdir.

Bu ilgi ve himaye sayesinde Arapça dünyanın çeşitli kıtalarına yayılmış; Doğu ve Batı'da pek çok seçkin âlim bu dilde yetişmiştir. Bu âlimler Arap ve İslam kültürünü özgün kaynaklarından incelemiş, bu birikimi başka dillere aktarmış ve ekonomik, siyasi, tarihî, kültürel, dinî, dilbilimsel ve bilimsel alanlarda Arapçaya ilişkin birçok konuyu ele almışlardır. Ayrıca Arapça, dinî okullarda, cami ders halkalarında, üniversitelerde ve yükseköğretim kurumlarında eğitim dili olarak benimsenmiştir. Bunun yanında, özellikle Arap olmayan ülkelerde yaşayan Müslüman göçmen ailelerin çocukları arasında Kur'an dilini öğrenme isteği giderek artmaktadır. Bu sayede onlar dinlerini, Hz. Peygamber'in sünnetini, İslam medeniyetinin tarihini ve kültürel zenginliğini daha iyi kavrayabilmektedirler.

Bu ihtiyaca cevap vermek amacıyla Arapça eğitimiyle ilgilenen araştırmacılar, özellikle Hint alt kıtası âlimleri, ana dili Arapça olmayanlar için çeşitli Arapça öğretim kitapları hazırlamışlardır. Bu eserler öğrencilerin ihtiyaçlarına cevap verecek, ilmi ve zihinsel seviyelerine uygun olacak ve yaşadıkları sosyal ve dinî çevreyi dikkate alacak şekilde hazırlanmıştır. Aynı zamanda modern öğretim yöntemleri ve gelişmiş müfredat anlayışı benimsenmiş; öğretim ve öğrenme yolları, öğrenci ve öğretmenlerin karşılaştıkları sorunlar gibi konular bilimsel bir yaklaşımla ele alınarak bunlara çözüm önerileri geliştirilmiş ve öğrencilerin dil becerilerini geliştirmeye yönelik etkili yöntemler sunulmuştur.

İslam'ın evrensel bir din olması ve Kur'an-ı Kerim'in bütün Müslümanlara Arapça olarak indirilmiş bulunması sebebiyle Arapçanın öğrenilmesi büyük önem taşımaktadır. Bununla birlikte, Arapçanın gramer yapısındaki ayrıntılar, doğru cümle kurulumu, i'rab ve bina kuralları, zengin kelime hazinesi, eş anlamlı ve zıt anlamlı kelimeleri ile yüksek belâgat özellikleri, ana dili Arapça olmayan çocuklar için önemli öğrenme güçlükleri oluşturmaktadır. Bu sebeple eğitim bilimcileri ve müfredat uzmanları, Arapçayı yabancılara öğretmek amacıyla sistemli ders kitapları hazırlamış; öğrenmeyi kolaylaştıracak, belirsizlikleri giderecek ve hedefe ulaşmayı sağlayacak bilimsel yöntemler geliştirmişlerdir. Bu çalışmaların önemli sonuçlarından biri de çeşitli İslam, Arap ve Batı ülkelerinde Arapça öğretilmesine yönelik araştırma merkezlerinin ve uzmanlaşmış enstitülerin kurulması olmuştur. Bu kurumlarda uzmanlar tarafından öğretim programları, eğitim materyalleri ve yabancılara Arapça öğretim yöntemleri geliştirilmiştir.

Ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimi, öğrencilerin eğitim sürecini olumsuz etkileyen çeşitli güçlük ve engeller içermektedir. Bu sorunların bir kısmı öğretmenden ve öğrenciden, bir kısmı ise ders kitaplarından ve eğitim kurumlarından kaynaklanmaktadır. Eğitim uzmanları ve müfredat geliştiricileri bu problemlerin çözümüne yönelik çeşitli yöntemler ortaya koymuşlardır. Hint alt kıtasındaki âlimler de bu sorunlara

kayıtsız kalmamış; öğrencilerin dili algılama, bilgiyi edinme ve öğrenmeye yönelme süreçlerini iyileştirecek çözüm önerileri geliştirmişlerdir.

Hint alt kıtasındaki Müslümanların dinlerine olan güçlü bağlılıkları ve Arapçaya duydukları sevgi sebebiyle çocuklar ve gençler için okuma, konuşma, nahiv, sarf, edebiyat, çeviri ve genel dersler gibi farklı alanlarda çok sayıda Arapça öğretim kitabı hazırlanmıştır. Bu eserlerin amacı, öğrencilerin Arapçayı öğrenmelerini, dilin inceliklerini ve belâgatını kavramalarını, temel metinleri ezberlemelerini, kelime hazinelerini geliştirmelerini ve ifade becerilerini artırmalarını sağlamaktır. Bu çalışmalar, Kur'an-ı Kerim'i ve Hz. Peygamber'in sünnetini doğru anlamaya katkı sağlayan temel bir araç olarak büyük etki bırakmıştır. Bununla birlikte, Arapça öğrenimini zorlaştıran engeller tamamen ortadan kalkmamıştır. Özellikle Urduca, Farsça ve diğer yerel dillerin günlük hayatta ve eğitim kurumlarında yaygın olarak kullanılması, Arapçanın geri planda kalmasına yol açmış; Arap olmayan Müslümanların kendi dilleriyle iletişim kurmaları öğrencilerin Arapçayı hızlı kavramalarını güçleştirmiş ve öğrenme sürecini yavaşlatmıştır.

Anahtar Kelimeler: Arap Dili, Ana Dili Arapça Olmayanlar, Hint Alt Kıtası, Âlimler, Öğrenme ve Öğretme Güçlükleri, Öğretim Yöntemleri, Ana Dili Arapça Olmayanlar İçin Arapça Ders Kitapları.

Teaching Arabic to Non-Native-Speaking Young Learners (The Indian Subcontinent as a Case Study)

Introduction

Since the Islamic conquest of Sindh—a region that is now part of Pakistan and was formerly a province of the Bombay Presidency in India, with Karachi as its principal city (Irshad, 2006, p. 127; al-Nadwi, 1353 AH, p. 33)—in 92 AH (711 CE), the Arabic language began to be used among Muslims and gradually spread throughout the region alongside the spread of Islam. As the language of the Qur'an and the Prophet Muhammad, the repository of Islamic culture, and the medium through which the finest poetry, eloquence, and literary expression were produced, Arabic attracted the attention of scholars and learners alike. Numerous scientific and cultural works were written in Arabic, and humanity's intellectual and cultural heritage was recorded through it.

Owing to its distinguished status among Muslims in particular and the world in general, Arabic became the focus of researchers and students because of its rich linguistic heritage and precise grammatical system. It also drew the attention of thinkers, critics, commentators, and editors because of its refined literature, powerful rhetoric, and diverse stylistic forms. Consequently, scholars devoted themselves to studying, authoring, memorizing, annotating, and critically editing Arabic works throughout different historical periods.

As Islam spread across the continents, Arabic spread with it and became a flexible instrument in the hands of both Arabs and non-Arabs. From the time of the Islamic conquest of India and Sindh to the present day, many scholars and intellectuals of non-Arab origin have excelled in translating knowledge to and from Arabic. Their names became associated with significant scholarly achievements in numerous disciplines, while Arabic continued to be taught in various universities.

Following the British occupation in 1857, Arabic experienced another period of resilience and expansion despite colonial attempts to suppress it. The Indian subcontinent—which comprises present-day India, Pakistan, Bangladesh, Sri Lanka, the Maldives, Myanmar, and Nepal (al-'Arabi, 1985, p. 11)—produced many distinguished scholars devoted to preserving the Arabic language and Islamic culture. They drew upon authentic Arabic sources and pursued the study of Arabic for religious, economic, political, and cultural reasons closely connected with the history, geography, capabilities, and resources of the Arab world.

These scholars rendered invaluable services to global cultural interaction, particularly at a time when British colonial authorities sought to eradicate Arabic, Islamic culture, and human values by persecuting Indian scholars through imprisonment, exile to remote islands, execution, humiliation, and other forms of oppression. Since these scholars were leaders of the Muslim community, advocates of reform, opponents of colonialism, and champions of freedom and independence, they bore the greatest share of persecution.

Motivated by their commitment to defending the language of the Qur'an, the language of the Prophet, and the teachings of Islam, and inspired by the sincerity of their faith, they recognized the urgent need to understand religion and its culture through teaching and learning Arabic as a foreign language. Consequently, scholars and specialists in both the Arab and Islamic worlds developed curricula, teaching methodologies, organized conferences, mobilized expertise, and authored numerous specialized textbooks for non-native speakers of Arabic.

These educational materials varied in content and methodology. Some were intended for members of Arab communities residing in Europe and elsewhere, as well as Muslims whose mother tongue was not Arabic. Others consisted of bilingual dictionaries with Arabic entries, whether translating from Arabic into other languages or vice versa. Still others were designed specifically for teaching Arabic as a second language to beginners and young learners from different parts of the world.

Among the distinguished scholars and intellectuals of the Indian subcontinent who authored numerous works in this field and covered a broad range of Arabic disciplines—including reading and composition, stories of the Prophets and children's literature, grammar and morphology, selections from Arabic literature, and Arabic language teaching materials—were Sayyid Abul Hasan Ali al-Nadwi (d. 1999), Wahid al-Zaman al-Kairanawi (d. 1995), Dr. Muhammad Yusuf Kokan al-'Umari (b. 1916), Dr. Muhammad Luqman al-Salafi (b. 1943), Hajj Shabih al-Qadri (b. 1938), Shaykh Muhammad al-Rabi' al-Nadwi, Dr. Muhammad Ijtiba' al-Nadwi, Sayyid Sulayman al-Nadwi, Shaykh Muhammad I'jaz Ali al-Qasimi al-Amrohawi, Shafiq Ahmad Khan al-Nadwi, Farhana Siddiqi, Habibullah Khan, Muhammad 'Abd al-Ghaffar Diya' al-Bilgrami al-Nadwi, Siraj al-Din al-Nadwi, Mu'in al-Din al-A'zami, 'Ubaydullah al-'Ubaydi, Abu Yusuf 'Abid Husayn al-Ansari, Mu'in Allah al-Nadwi, Sa'id al-Rahman al-A'zami al-Nadwi, Muhammad ibn Yusuf al-Surti, Bahr al-'Ulum 'Abd al-'Ali al-Laknawi, Abd al-Rahim ibn 'Abd al-Subhan of Vaniyambadi (b. 1923), Muhammad Nazim al-Nadwi al-Mongiri al-Lahori (d. 2000), 'Abdullah 'Abbas al-Nuri al-Bahlawari, 'Ismat Mahdi, Zubayr Ahmad al-Faruqi, and Sayyid Ihsan al-Rahman, among others.

Through these dedicated efforts, these specialists and teachers of Arabic for non-native speakers produced numerous educational works covering different branches of the language. Several textbook series were published to meet the growing demand for learning Arabic among students in the Indian subcontinent. These materials facilitated learning and broadened students' horizons by employing the latest approaches in teaching Arabic as a foreign language, in harmony with modern educational methodologies (al-Naqah, 1985, p. 7; Hatim, 1982, p. 21).

As a result, the scholars, reformers, and educational pioneers of India succeeded in nurturing a well-educated Muslim generation by developing modern curricula and instructional materials. They filled an important educational gap so that Indian students would not feel alienated by what they read, as these textbooks incorporated elements from their own Indian environment. Their ultimate aim was to cultivate moral character, intellectual development, Islamic values, and conscious learning through a simple, engaging, and attractive style enriched with diverse literary forms, including storytelling and educational songs.

Following this overview, the article proceeds, using descriptive, analytical, and historical approaches, according to the following structure:

- The Arabic Language and the Importance of Learning It in the Indian Subcontinent
- Methods and Means of Teaching Arabic to Young Non-Native Speakers in the Indian Subcontinent
- Major Arabic Educational Works for Young Non-Native Speakers in the Indian Subcontinent
 - Reading and Composition Textbooks

-
- Storybooks and Literary Works
 - Grammar and Morphology Textbooks
 - General Arabic Language Textbooks and Teaching Materials
 - Challenges in Teaching and Learning Arabic among Young Non-Native Speakers in the Indian Subcontinent
 - Conclusion

1. The Arabic Language and the Importance of Learning It in the Indian Subcontinent

Scholars of the Indian subcontinent have paid great attention to the Arabic language because it is one of the world's major languages. It is the language in which the Qur'an was revealed and through which the Prophet Muhammad conveyed its teachings and rulings. Arabic has served as a means of communication among the Muslim community, strengthening the bonds of brotherhood, bringing people closer together, and fostering harmony and unity. Through it, Muslims have expressed their feelings, emotions, ideas, and beliefs. Muslims, both Arabs and non-Arabs, from the East and the West, have devoted themselves to it, contributing to the development of its arts, explaining its grammatical rules, and being influenced by its styles and eloquence. They studied it in religious and Arabic schools, mosque circles, universities, colleges, and linguistic departments, until they produced various branches of knowledge in Arabic, Islamic, intellectual, and other fields. They explored its eloquence and literature deeply.

Among the nations that were honored by the light of Islam, tasted the sweetness of the Arabic language, mastered its sciences, and excelled in its beauty was the Indian subcontinent. Despite its geographical distance and its cultural and social environment being different from the Arab origins and the eloquence of its native speakers, the scholars of the subcontinent "led the literary and creative movement in the Indian subcontinent and were among the strong and lofty pillars upon which the edifice of refined literature and artistic prose was built. Each one of them was the founder of a distinct literary school that still has supporters, followers, and imitators. Many of them were pioneers of new activities in composition, writing, criticism, literary history, and poetry. Their works remain the authentic references and the main authorities in these fields" (Al-Nadwi, 1997, pp. 74–75).

This scholarly movement expanded and developed its concepts in various sciences, including Arabic studies. The number of its scholars, commentators, and critics increased, and they authored numerous linguistic and literary works in fields such as grammar, morphology, rhetoric, linguistics, lexicography, criticism, and others. They preserved Arabic vocabulary, structures, grammatical rules, and stylistic features, until their achievements gained worldwide recognition and their reputation spread among researchers and critics across different regions.

Given the distinguished status of the Arabic language and its great importance in understanding Islamic religion, as it was honored by being the language of the Qur'an, Allah Almighty says:

"Indeed, We have sent it down as an Arabic Qur'an so that you may understand." (Surah Yusuf: 2)

And He says:

"A Book whose verses have been explained in detail, an Arabic Qur'an for a people who know." (Surah Fussilat: 3)

Arabic constitutes the primary foundation for understanding the Qur'an and the Prophetic Sunnah. No one can fully comprehend their meanings, recognize their secrets, or derive their rulings

without studying the roots and branches of the Arabic language, examining its forms and structures, and becoming familiar with its subtleties, characteristics, and various aspects.

Furthermore, Arabic is a means of communication and a meeting point among Muslim peoples. It carries the shared Islamic culture and the bonds of brotherhood that express the identity and characteristics of this nation. It connects its past with its present and conveys its humanitarian message through its concepts and ideas. Arabic has also influenced other languages through its rules, literature, arts, culture, and values throughout the world in general and in the Indian subcontinent in particular.

This influence led one researcher from the region to praise the Arabic language, highlight its cultural significance, and emphasize the importance of learning it, stating:

“Our national language — Urdu — and the other local languages of Pakistan have all been greatly influenced by Arabic, as they have borrowed from it most of their religious, scientific, and official terminology. Therefore, it is our duty as Pakistanis, individually and collectively, from both religious and national perspectives, not merely to learn the Arabic language, but also to master it in reading, writing, pronunciation, and thinking.”(Al-Naqwi, 1989)

2. Methods and Approaches for Teaching Arabic to Young Non-Native Speakers in the Indian Subcontinent

Educational scholars and curriculum specialists have developed several methods for teaching Arabic to non-native speakers. They have made significant efforts in preparing vocabulary and writing textbooks that make Arabic learning beneficial, enhance understanding, and encourage learners' interest. After observing the process of learning and teaching Arabic in these regions, I noticed the following methods used in instruction:

1.2. The Method of Teaching Arabic Grammar, Represented by Syntax and Morphology

Grammar (Naḥw) and morphology (Ṣarf) are among the most important branches of the Arabic language and are considered essential components of Arabic studies. They have been widely adopted and included in educational curricula, particularly for young students studying in religious schools, mosque circles, and those enrolled in public and private universities and colleges in these regions.

Syntax serves as a framework for true understanding and a means of organizing linguistic expression, while morphology provides a standard for words and regulates their patterns. The aim of teaching Arabic grammar to non-native speakers is to provide them with some fundamental grammatical and morphological rules that help them learn and speak Arabic without linguistic errors that may alter meaning. It also guides them in reading texts correctly and logically.

Studying these basic grammatical principles, understanding their underlying aspects, and mastering their rules were initially presented in a brief form during the early stages of learning. They served as an introduction and preparation for later stages, should learners wish to expand their studies of Arabic grammar and morphology and gain deeper knowledge of their issues.

This approach was observed among several Indian authors, such as Professor Shafiq Ahmad Khan Nadwi, Professor Farhana Siddiqi, Professor Habibullah Khan, Professor Siraj al-Din Nadwi, Dr. Mu‘in al-Din al-A‘ẓami, Dr. Sa‘id al-Raḥmān al-A‘ẓami al-Nadwi, and others. These scholars adopted this method and produced works suited to their academic levels, fulfilling learners' needs and satisfying their educational objectives.

In order for teaching Arabic to non-native speakers to be effective and for the efforts invested in it to achieve success in an objective manner, teachers should carefully select and determine the grammatical rules and their types in accordance with learners' levels of understanding. At the same time, they should present familiar and common examples, use frequently used vocabulary, employ practical

structures, and adopt a simple style with carefully selected expressions. (Al-Nāqah, 1985, p. 67; Al-Alawī, 2010; ‘Umar, 2014)

2.2. The Method of Reading and Writing

This is one of the methods that has been practiced in these regions. It consists of two main elements: reading and writing. Reading involves either the teacher reading to the students while they listen, or the students reading before their teacher. Writing involves dictation and training students in written expression.

Arabic reading instruction for non-native learners comes first, followed by teaching them writing skills.

1.2.2. Reading

The reading material used for training learners should consist of selected sentences, expressions, and texts designed according to the educational level, the course content, the objectives of the curriculum, the available teaching time, and the learners’ general educational level.

The teacher should also follow a gradual teaching system and consider the abilities required for reading, including ease of pronunciation, understanding meanings, using short sentences, and presenting concise expressions. This enables learners to engage with the language, understand texts, read accurately, and develop proper reading skills.

This approach was common during the basic stages of education. Whenever a teacher encountered a reading text that was difficult in pronunciation or comprehension, the teacher would first read it aloud, then ask students one by one to read it aloud with correct pronunciation. The teacher would immediately correct reading mistakes without waiting until the end of the sentence or paragraph.

This type of reading received considerable attention from scholars in India, who focused on developing correct speech through eloquent expressions and proper reading. They made significant efforts toward achieving this goal, which appeared in their published books, articles, and studies addressing challenges in teaching Arabic to non-native speakers. Their contributions left clear marks in publishing houses and research centers.

According to scholars of education and teaching methodology, this type of reading passes through three stages:

1. **Phonetic reading:** The teacher should focus on Arabic sounds during instruction and train foreign learners to pronounce words and letters correctly and accurately.
2. **Reading with comprehension:** The learner reads while understanding the meanings of the text.
3. **Fluent or rapid reading:** The learner reads at a reasonable speed with accuracy and understanding.

Another classification divides reading according to performance into:

- Silent reading.
- Aloud reading.

According to purpose, reading may be classified into:

- Reading for study and research.
- Reading for listening practice.

- Reading for solving problems. (Al-Nāqah, 1985, p. 190; ‘Umar, 2010, p. 13)

2.2.2. Writing or Dictation

Teachers should pay attention to training non-Arabic speakers in some basic rules related to writing and dictation so that they can master Arabic script during the early stages of basic education. They should become accustomed to writing selected sentences and suitable expressions in accordance with Arabic writing rules and correct letter forms.

This enables learners to achieve accurate performance and successful learning in both reading and writing. Teachers should also train learners in writing the **shaddah (gemination mark), maddah (elongation mark), different types of hamzah, the addition and omission of letters in certain contexts, and the forms of letters at the beginning, middle, and end of words**, along with other modern spelling rules.

(Na‘ s̄an, 2016, p. 29; Al-Nāqah, 1985, p. 229)

These necessary rules, if neglected by students, may lead to spelling mistakes, difficulties in understanding, and weakness in written expression. This is what Dr. Nasim Akhtar Nadwi referred to when he stated:

“Dictation is an important part of writing, and writing is one of the four linguistic skills that opens broad horizons of culture. The more these skills are characterized by accuracy, clarity, beauty, and precision in expressing various subjects, the greater their functional impact becomes in an individual’s life.”

(Aḥmad, Al-A‘zami, Tāj al-Dīn, and Al-‘Ādil, 2015, p. 435)

Despite the importance of this subject and its significant role in improving writing accuracy, enhancing reading quality, and ensuring proper understanding and expression, my review of the curricula in religious schools and mosque circles in India showed that writing and dictation did not receive sufficient attention or textbook production compared with other Arabic subjects in educational institutions.

Consequently, Indian students have made many spelling mistakes, which became widespread in their books and articles. This indicates that writing and dictation received limited attention and interest among teachers and learners in terms of teaching and authorship.

(Aḥmad, Al-A‘zami, Tāj al-Dīn, and Al-‘Ādil, 2015, p. 435)

3.2. The Direct Method

This method is called the **Direct Method** because it relies on direct association and the live connection between a sentence and the situation in which it is spoken. This method became widespread in the twentieth century when the idea of educational activity developed in the field of education through the efforts of educational experts.

(‘Alwānī, n.d., p. 74)

It is a well-known educational theory among modern language teaching specialists and is applied in language institutes and specialized centers. According to this method, teaching Arabic to non-native learners should be based on using Modern Standard Arabic as the language of communication, instruction, and interaction between teacher and learner in classrooms and educational settings.

Translation and the use of foreign languages should be avoided except in rare cases.

When Arabic becomes the dominant language used in scientific centers and the common language of communication there, it becomes one of the most important factors assisting non-Arab students in learning its grammatical structures, using its styles and forms, becoming familiar with its

literary environment, and acquiring its characteristics in pronunciation and application. It also encourages learners to rely on themselves in understanding and discussion.

(‘Alwānī, n.d., p. 74; Al-Nadwī, 2014)

However, this method was rarely applied in India, as most teachers in educational institutions used to read Arabic texts and then explain their concepts and meanings through other languages, especially Urdu and Persian, in order to clarify ideas for learners and make them easier to understand.

3 – The Most Important Arabic Works for Teaching Arabic to Non-Native Young Learners in the Indian Subcontinent

Scholars of the Indian subcontinent authored numerous specialized scientific works for teaching Arabic to non-native speakers. These works were characterized by careful selection, extensive content, effective presentation, eloquent style, and diversity of sources and forms. Despite their differences in size, they were written to develop the abilities and skills of children and young learners, strengthen their various Arabic language skills, and help them learn Arabic literature, beauty, and eloquence.

Due to the importance of these beneficial books for non-Arab learners, they were included in the curricula of religious schools and mosque study circles, and were taught in most universities, colleges, and educational institutions in India and elsewhere. They gained wide acceptance among scholars and literary circles, both among native Arabic speakers and non-native speakers. The following are some of the most prominent Arabic works specifically prepared for this purpose:

1–3 – Reading and Composition Books:

– *Al-Qirā’ah al-Rāshidah (The Righteous Reading)* by Sayyid Abū al-Ḥasan ‘Alī al-Nadwī (d. 1999 CE). This book was authored by Sayyid Abū al-Ḥasan al-Nadwī and consists of three volumes (Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, pp. 318, 596, 631–632; al-Nadwī, 2003, p. 14; al-Fārūqī, 2013, p. 437; ‘Ālim, 2016, pp. 170–171).

– *Al-Qirā’ah al-Wāḍiḥah li-l-Ṭullāb al-Mubtadi’īn (The Clear Reading for Beginner Students)* by Shaykh Professor Waḥīd al-Zamān al-Kīrānawī (d. 1415 AH/1995 CE). Al-Kīrānawī authored this book, which consists of three parts. In its preparation, he followed a modern methodology for teaching Arabic, taking into consideration the level of students in the region, their religious school environment, and the avoidance of difficult teaching methods. He adopted a gradual approach in learning and acquisition, moving from easy to difficult and from weakness to strength. The lessons were structured around essential grammatical rules with a suitable arrangement of sentences and meanings. This book became very famous in India and continues to be taught in Indian colleges and universities (‘Ālim, 2016, pp. 170–171; Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, p. 318).

– *Al-Qirā’ah al-Mufīdah (The Beneficial Reading)* by Dr. Muḥammad Yūsuf Kūkan al-‘Umarī (born in 1916 CE). The author selected the materials of this book in a way that suits the cultural aspirations and objectives of young learners. It represents purposeful children’s literature in the form of stories derived from historical sources. It contains excellent articles written in an outstanding literary style that helps young students learn Arabic through a modern approach suitable for their tastes. Both this book and the previous one were included in the curricula of Arabic schools and colleges in southern India (Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, pp. 104–105; al-Fārūqī, 2013, p. 360; ‘Abd al-Ḥakīm, 2019).

– *Al-Qirā’ah al-‘Arabiyyah li-Ta’līm al-Lughah al-‘Arabiyyah (Arabic Reading for Teaching the Arabic Language)* by Dr. Muḥammad Luqmān al-Salafī (1943 CE). This book consists of twelve volumes (al-Ṣiddīqī, 2018).

– ***Al-Qirā'ah al-Murshidah (The Guided Reading)*** by the scholar **al-Ḥājj Shabīh al-Qādirī (born in 1938 CE)**. In this book, the author compiled various types of wisdom, anecdotes, forms of dialogue, stories, and narratives, in addition to lessons, sermons, and biographies that refine morals and manners and provide educational guidance (al-Ṣiddīqī, 2018).

– ***Mu'allim al-Inshā' (The Teacher of Composition)*** by **Shaykh Muḥammad al-Rābi' al-Nadwī (d. 1929 CE)**. (ʿĀlim, 2016, pp. 169–170; al-Fārūqī, 2013, p. 450).

– ***Mu'allim al-Inshā'*** by **Shaykh ʿAbd al-Mājid al-Nadwī**. He authored a new Arabic composition textbook consisting of two parts, in addition to the fourth part prepared by Shaykh Muḥammad Rābi' al-Nadwī. This section teaches students Arabic composition and writing in the best manner and also trains them to translate successfully from Urdu into Arabic and vice versa. Due to the great benefit and usefulness of this book for non-native Arabic learners, it was adopted as part of the curricula in many universities and schools throughout the Indian subcontinent (ʿAbd al-Mājid, n.d.).

– ***Rahbar Mu'allim (The Teacher's Guide)*** by **Dr. Shaykh Vanimbadi ʿAbd al-Raḥīm**. This work consists of three volumes (ʿAbd al-Ḥakīm, 2019).

– ***Amthāl Āṣif al-Ḥakīm (The Proverbs of Āṣif al-Ḥakīm)***, translated into Arabic by **Imām ʿAbd al-Ḥamīd al-Farāhī (d. 1930 CE)**. This book was originally written in English and translated into Arabic by Imām ʿAbd al-Ḥamīd al-Farāhī. The author included proverbs and wisdom sayings spoken by animals and inanimate objects. These lessons are brief in length but rich in meaning (Aḥmad, al-Aʿẓamī, Tāj al-Dīn, al-ʿĀdil, 2015, pp. 351–352; ʿĀlim, 2016, p. 121; al-Fārūqī, 2013, p. 278).

– ***Al-Silsilah al-Dhahabiyyah li-l-Qirā'ah al-ʿArabiyyah (The Golden Series for Arabic Reading)*** by **Dr. Muḥammad Luqmān al-Salafī**. Al-Salafī prepared this book in twelve volumes. It is considered an encyclopedia of lessons and can be used as a resource for preparing Arabic textbooks for schools and university levels in this field. It resembles the literary anthologies commonly used in Arab schools.

– ***Al-Ta'bīr wa-l-Muḥādathah al-ʿArabiyyah (Arabic Expression and Conversation)*** by **Dr. Muḥammad Ijtibā' al-Nadwī**. This book is the result of Dr. Ijtibā' al-Nadwī's efforts to guide non-native Arabic students toward learning and writing through supportive expressions and various topics (Aḥmad, al-Aʿẓamī, Tāj al-Dīn, al-ʿĀdil, 2015, p. 320).

– ***Al-Ḥanīn ilā al-Shahādah (Longing for Martyrdom)*** by **Professor Muḥammad Nāẓim al-Nadwī**. This book was written for students who wish to learn Arabic and become familiar with elementary Arabic books independently (Aḥmad, al-Aʿẓamī, Tāj al-Dīn, al-ʿĀdil, 2015, p. 320).

– ***Tamrīn al-Adab bi-Inshā' al-ʿArab (Literary Practice through Arab Composition)*** by **Professor Abū Muḥammad al-Waylātūrī al-Malībārī**. (al-Qāsimī, 2018).

2.3 – Books of Stories, Literature, and Poetry

- **Nizar and Samir in India (Children's Stories)** by **Dr. Ismat Mahdi (born in 1937 CE)**, (ʿĀlim, 2016, p. 179).

- **The Biography of the Seal of the Prophets** by **Shaykh Abū al-Ḥasan al-Nadwī**, (ʿAbd al-Mājid, n.d.).

- **Stories from Islamic History** by **Shaykh Abū al-Ḥasan al-Nadwī**, (ʿAbd al-Mājid, n.d.).

- **Stories of the Prophets** by **Shaykh Sayyid Abū al-Ḥasan al-Nadwī (d. 1999 CE)**. He authored it for children, and it consists of several volumes, (ʿAbd al-Mājid, n.d.).

- **The History of India for Children** by **Dr. Zubayr Aḥmad al-Fārūqī (born in 1943 CE)**, (ʿĀlim, 2016, pp. 183–184).

- **The Splendour of Expression in Narrative Dialogue** by Professor Muḥammad ‘Alā’ al-Dīn al-Nadwī: This book contains stories taken from major Arabic books printed in both the classical and modern periods, (Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, p. 321).
- **Lessons in Literature** by Sayyid Sulaymān al-Nadwī (d. 1953 CE). These lessons include grammatical rules, although the author did not explicitly mention them; rather, he relied on detailed examples presented in the form of lessons and translated them into Urdu, (Ḥabīb al-Raḥmān, 2005; al-Ṣiddīqī, 2018).
- **The Fragrance of the Arabs** by Shaykh Muḥammad I‘zāz ‘Alī al-Qāsimī al-Amrohī (born in 1373 AH). This book is a collection of literary texts selected from Arabic literature, compiled by Professor Muḥammad I‘zāz ‘Alī. It remained unique in the Indian subcontinent until the middle of the twentieth century and was considered one of the important contributions of Indian scholars in the field of children’s literature for teaching their children the Arabic language and its literature, (Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, p. 321; ‘Abd al-Mājid, n.d.).
- **The Fragrance of Literature** by Shaykh Wahīd al-Zamān al-Kīrānawī, (Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, pp. 631–632).
- **Selections from Arabic Literature** by Shaykh Sayyid Abū al-Ḥasan al-Nadwī (d. 1999 CE), (Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, pp. 596, 631–632; ‘Abd al-Mājid, n.d.).
- **Selections from Literature and Texts** by the Arabic Curriculum Committee of the Islamic Education Council in Kerala. This book is a collection of selected Arabic literary texts from the curricula of Qatar, Saudi Arabia, Egypt, and other Arab countries. It was compiled by the Arabic Curriculum Committee of the Islamic Education Council in Kerala and consists of two volumes, (Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, pp. 596, 631–632; ‘Abd al-Mājid, n.d.).
- **Anthology of Arabic Literature** by Shaykh Muḥammad al-Rābi‘ al-Nadwī (born in 1929 CE). This book is a collection of excellent literary essays extracted from biography, history, literature, and religion, (‘Ālim, 2016, pp. 169–170; al-Fārūqī, 2013, p. 452; Aḥmad, al-A‘zamī, Tāj al-Dīn, al-‘Ādil, 2015, pp. 596, 631–632).
- **Selections of Arabic Poetry** by Shaykh Muḥammad al-Rābi‘ al-Nadwī (d. 1929 CE): It consists of two volumes, (‘Ālim, 2016, pp. 169–170; ‘Abd al-Mājid, n.d.).
- **Flowers of the Arabs** by Shaykh Abū ‘Abd Allāh Muḥammad ibn Yūsuf al-Sūrī (d. 1942 CE).
- **A Poem for Children** by the poet Mūsā al-Ayrūrī (born in 1355 AH): He was fond of poetry, and his poems for children are among the finest Arabic poems written for children in Kerala. He composed approximately 24 excellent verses for them, (see: 2014).
- **A Poem for Children** by the poet ‘Alawī Kūfī al-Kūtūrī (born in 1943 CE): Al-Kūtūrī composed many poems for children, some of which were published in magazines. He has a poem consisting of 17 verses that was published in children’s song collections, (see: 2014).
- **A Poem by Abū Bakr ibn Muḥyī al-Dīn al-Farmadfi** (born in 1341 AH): The poet Abū Bakr al-Farmadfi composed a children’s poem in which he recorded one of the social images of people’s lives, (see: 2014).
- **Poems of Mūsā al-Ayrūrī** (born in 1355 AH): He followed the style of modern poets and wrote poems characterized by a modern approach in meaning and composition. His children’s poetry is considered among the finest Arabic poetry for children in Kerala, as has been stated. He wrote approximately 24 delightful verses for children. Among his poems are: *A Proud Mother, How Beautiful*

You Are, How I Composed, Until When? O When? The Devil Comes, There Is No Way to Modesty, and People Are Different Types, (see: 2014).

- **A Poem for Children entitled “The Devil”** by Shaykh Abū Bakr ibn Muḥyī al-Dīn al-Farmadfi (born in 1341 AH), (see: 2014).

- **3.3 - Grammar and Morphology Books:**

- **-*Al-Lughah Al-Arabiyyah Al-Wazifiyyah* (Functional Arabic Language)** by Professor Shafiq Ahmad Khan Al-Nadwi, Professor Farhana Siddiqui, and Professor Habibullah Khan:

This book was prepared by the aforementioned scholars and published by the National Council for Promotion of Urdu Language in New Delhi. Its contents include all the topics that an Arabic language specialist may encounter. The book consists of four volumes (Ahmad, Al-A‘zami, Taj Al-Din, and Al-‘Adil, 2015, p. 319).

- **-*Al-Miftah* (The Key) by an unknown author:** The purpose of the unknown author in this book was to teach the basics of the Arabic language, including vocabulary and structures. It begins with the Arabic alphabet, its pronunciation, and articulation points, then discusses trilateral words, the basic trilateral forms, augmented trilateral forms, basic and augmented quadrilateral forms, and basic and augmented quinqueliteral forms. It then covers verbal nouns, derivatives, particles, and other topics. The book concludes with exercises extending over seven weeks (Isa, 2019).

- **-*Tibyan fi Sharh al-Mizan* by the scholar Abu al-Hasanat Muhammad Abd al-Hayy:** This book is a useful commentary for both beginners and advanced learners, as it explains the subtle points of the book *Mizan* in the field of Arabic morphology (*sarf*) (Isa, 2019).

- **-*Tashil fi Sharh ‘Ilm al-Sighah* (Facilitation in Explaining the Science of Morphological Forms):**

The aforementioned book *‘Ilm al-Sighah* was commented upon and explained by many scholars, including Shaykh Muhammad Asfar, a professor at Dar al-Ulum Deoband. He explained the sections that were taught at Dar al-Ulum. He first presented the original text, then translated it into Urdu, explained its meanings, clarified difficult points and grammatical rules, and provided examples (Isa, 2019).

- **-*Muhimmat al-Nahw wa al-Sarf* (Important Issues of Grammar and Morphology) by Professor Muhammad Abd al-Ghaffar Diya al-Balkrami Al-Nadwi:** This book represents a summary of Professor Al-Nadwi’s teaching and educational experiences. The author aimed to help students overcome the difficulty that Arabic language learners were compelled to study grammar and morphology through the Persian language. Therefore, he compiled this work, which covers most grammatical and morphological rules, along with syntactic and morphological analysis and exercises, with the aim of helping students memorize rules through practice and application (Isa, 2019).

- **-*Miftah al-Adab* (The Key to Literature) by Shaykh Ubayd Allah Al-‘Ubaydi:** The author began this book with the rules of the Arabic language and divided them into four sections: Arabic letters, the science of morphology (*‘ilm al-tasrif*), the science of grammar (*‘ilm al-nahw*), and the science of prosody (*‘ilm al-‘arud*). He started with the science of orthography, which includes morphological and grammatical rules. The author’s purpose in compiling this work was to benefit students of schools at that time (Isa, 2019).

- **-*Miftah al-Bayan* (The Key to Expression) by Shaykh Abu Yusuf Abid Husayn Al-Ansari:** The composition of this book was completed at the end of the year 1300 AH. The author later made some modifications to facilitate learning for students and readers and to make reading easier for them. He also added Arabic dialogues to enable learners to understand and translate effectively. He sought to teach beginners translation from Urdu into Arabic and vice versa. He also included essential

rules of morphology, grammar, patterns, and verbs in a new style. The book is divided into two parts. He began it with declinable words (*mu'rab*) and provided a framework for them. He arranged the material according to vocabulary items with translations, followed by Arabic and Hindi passages, and so on (Isa, 2019).

- **Ta'rif al-Aṭfāl by Sayyid 'Alī Ḥaydar Ṭabāṭabā'ī:** This book deals with Arabic morphology (*ṣarf*). The author begins with the word (*kalimah*) and divides it into three categories: noun (*ism*), verb (*fi'l*), and particle (*ḥarf*). He then discusses verbs and their conjugations in the past and present tenses, along with memorization exercises, meanings, definitions, and rules. The book covers both grammatical and morphological rules. The author paid special attention to definitions and translations in addition to morphological and grammatical rules. However, he did not devote the book specifically to morphological chapters, derivatives, and related issues ('Īsā, 2019).

- **Tuḥfat al-Ṣarf by Professor Sirāj al-Dīn al-Nadwī:** Al-Nadwī compiled this book for students of Arabic in Islamic schools in the Indian subcontinent. He recognized the urgent need for a morphology textbook suitable for different educational levels and stages. This work was produced after extensive experience teaching grammar and morphology in various schools and universities. He aimed to present the science of morphology to students through three stages, arranging the contents gradually according to their educational needs. The book consists of three volumes ('Īsā, 2019).

- **'Ilm al-Ṣarf: Dirāsah fī Manhaj Taṣrīf al-Af'āl by Dr. Mu'īn al-Dīn al-A'zamī:** Al-A'zamī wrote this book after realizing the urgent need to renew Arabic educational curricula, simplify them for students, improve the learning of Arabic in India, and make its understanding easier. He noticed the difficulties students faced while studying verb conjugation and morphological rules, and he found that the existing books were not effective for beginners for several reasons. Therefore, he authored this bilingual book (Arabic and English), which helped overcome many difficulties encountered by learners of Arabic, a language characterized by numerous linguistic features ('Īsā, 2019).

- **Ta'lim al-Ṣarf and Tadrīb al-Ṣarf by a group of teachers:** This book was prepared by a group of professors at the University of Islamic Sciences in Pakistan. They had extensive experience teaching morphology to first-year students in the Arabic Language Department. The book discusses essential morphological terminology, conjugation, and rules, in addition to practical exercises. These teachers also prepared a separate exercise book entitled *Tadrīb al-Ṣarf* ('Īsā, 2019).

- **Tamrīn al-Ṣarf by Professor Mu'īn Allāh al-Nadwī:** This book was written for beginners who are starting their study of Arabic. It is considered the first book they read on the subject of morphology. It is one of the useful and widely accepted books in Islamic schools in India and Pakistan. Its content and presentation are characterized by correct language and an easy style, making it suitable for beginner students who study it through reading and memorization ('Īsā, 2019).

- **'Ilm al-Taṣrīf by Dr. Sa'īd al-Raḥmān al-A'zamī al-Nadwī:** This book is considered one of the most important books on Arabic morphology in India. It filled a gap between the level of Indian students, who are non-native speakers, and the linguistic material of morphology taught in Arabic departments. Due to its importance, it became part of the curriculum series of Nadwat al-'Ulamā' in the field of morphology. It represents a significant linguistic resource and a valuable addition to the Arabic linguistic library in the Indian subcontinent. It enjoys wide acceptance and a good reputation among students of Arabic schools in those regions ('Īsā, 2019).

- **Dustūr al-Mubtadi' by Abū al-Makārim:** This concise book was compiled based on a request to write a morphology textbook after completing the teaching of *Panj Ganj*. The author began it by mentioning the types of nouns and verbs according to morphologists, classifying them into four categories: sound (*ṣaḥīḥ*), hamzated (*mahmūz*), defective (*mu'tall*), and doubled (*muḍa'af*). He focused on the rules of vowel change (*i'lāl*), substitution (*ibdāl*), simplification, hamzah, and assimilation (*idghām*). He also included questions and answers to encourage students and attract their interest toward learning ('Īsā, 2019).

- **Al-Qawā'id al-'Arabiyyah: 'Ilm al-Şarf by Professor Muḥammad ibn Yūsuf al-Sūrtī:** Al-Sūrtī wrote this book while teaching at the Jamia Millia Islamia University. In it, he attempted to include the essential morphological rules while considering the psychology of students, their ages, and their linguistic and academic levels. Therefore, he adopted an easy method and style. He translated words into Urdu, provided accurate vowel markings, introduced new vocabulary, and included practical exercises and tables for broken plurals, verb conjugations, and morphological patterns ('Īsā, 2019).
- **Mirqāt al-Şibyān:** This morphology book bears the name of its author, Muḥammad 'Abd al-Ḥannān, known as *Mirqāt al-Şibyān*. It consists of four parts and includes the meanings of Arabic words arranged according to topics and headings. These parts serve as introductory books for studying advanced morphology texts ('Īsā, 2019).
- **Hidāyat al-Şarf by Shaykh Baḥr al-'Ulūm 'Abd al-'Alī al-Laknawī:** This book is especially useful for beginners and is among the famous works of al-Laknawī. The author begins the book by dividing the Arabic word into three categories: derived (*mushtaqq*), verbal noun (*maşdar*), and primitive (*jāmid*). He discusses morphological rules and supports them with examples ('Īsā, 2019).

4.3 Books on Arabic Language Lessons and Teaching

- **“Arabic Language Lessons for Non-Native Speakers”** by Dr. Vanimabadi Abd al-Rahim bin Abd al-Subhan (born 1923 CE), (Ahmad, al-A'zami, Taj al-Din, al-'Adil, 2015, p. 103).

These lessons were authored by Dr. Vanimabadi and are included in the curricula of Arabic and modern schools throughout the world. The book consists of three volumes. Originally, it was a work on Arabic grammar, and it begins its lessons with simple sentences and structures, (Ahmad, al-A'zami, Taj al-Din, al-'Adil, 2015, pp. 103–104; Abd al-Hakim, 2019).

- **“Exercises for the Lessons”** by Professor Ali Ahmad al-Kayani al-Nadwi:
This book is a series of booklets containing lessons by some scholars and literary figures who were well-known in the Islamic community. It includes beneficial lessons for students of knowledge, (Ahmad, al-A'zami, Taj al-Din, al-'Adil, 2015, p. 320).
- **“A Comprehensive Curriculum for Teaching Arabic from the Primary Level to al-Faḍīlah”** by Dr. Muhammad Luqman al-Salafi (1943 CE), (al-Siddiqi, 2018).
- **“The New Curriculum for Studying Arabic”** by Shaykh Muhammad Nazim al-Nadwi al-Munghiri al-Lahori (d. 2000 CE), (Habib al-Rahman, 2005). It consists of four parts.
- **“Teaching the Language of the Qur'an (English–Arabic Dictionary)”** by Shaykh Abdullah Abbas al-Nuri al-Bahlawari, (Habib al-Rahman, 2005; 'Alam, 2016, pp. 165–166).
- **“Arabic Language without a Teacher for Non-Arabic Speaking Students”** by Dr. Ismat Mahdi (d. 1937 CE), ('Alam, 2016, p. 179).
- **“Arabic Lessons for Beginners”** by Dr. Zubair Ahmad al-Faruqi (d. 1943 CE), ('Alam, 2016, p. 184).
- **“The Arabic Curriculum for Beginners”** by Dr. Zubair Ahmad al-Faruqi (born 1943 CE), ('Alam, 2016, p. 184).
- **“Learn the Arabic Language”** by Dr. Zubair Ahmad al-Faruqi (born 1943 CE), ('Alam, 2016, p. 184).
- **“Teaching Modern Arabic Language through the Indian Script”** by Dr. Sayyid Ihsan al-Rahman (born 1945 CE). This book is designed for teaching Arabic and is considered one of his most famous works, ('Alam, 2016, p. 186).
- **“The New in Arabic”** by Dr. Sayyid Ihsan al-Rahman (born 1945 CE), ('Alam, 2016, p. 186).

Due to the problems faced by non-Arabic-speaking students, Professor Ihsan al-Rahman authored several books for teaching Arabic, including the aforementioned work. In this book, he began his lessons with simple word combinations. It is distinguished by the fact that the grammatical rules included in these lessons are limited to what is absolutely necessary. The book consists of two parts, ('Alam, 2016, p. 186; Ahmad, al-A'zami, Taj al-Din, al-'Adil, 2015, p. 319).

- **“Teaching Islam for Educating Muslim Children in Religion”** by Mawlana Kifayatullah ibn 'Inayatullah al-Shahjahanpuri al-Dihlawi, known as Mufti Kifayatullah (d. 1372 AH):

This is a book for teaching Islamic religion to Muslim children, and it consists of four parts, (al-Hasani, 1999, 8/1332–1334).

- **“Facilitating Education”** by Shaykh Ibrahim ibn Abd al-'Ali al-Arwi (d. 1319 AH), (Habib al-Rahman, 2005).

- **“Solving the Exercises”** by Dr. Shaykh Vanimabadi Abd al-Rahim.

Due to his extensive experience in teaching Arabic and his work at several universities, including the Islamic University of Madinah in the Department of Arabic for Non-Native Speakers, as well as his appointment as its director, he authored the book **“Teaching Arabic to Young Learners.”** It consists of three parts, (Abd al-Hakim, 2019).

- **“Arabic for Children”** by the Committee for Islamic Education and Research in Kerala, India:

It was authored and published by the Committee for Islamic Education and Research in Kerala, India. This book consists of seven parts and is organized according to units. Each book contains several units. It is characterized by the simplicity of its vocabulary and sentences and by taking into consideration the learner's intellectual and cognitive level, (Ahmad, al-A'zami, Taj al-Din, al-'Adil, 2015, p. 318).

- **“Lessons on Objects and Arabic Conversation”** by Professor Mahbub al-Rahman al-Azhari:

It includes dialogues, daily conversations, and important objects suitable for the age of young students, (Ahmad, al-A'zami, Taj al-Din, al-'Adil, 2015, p. 320).

4. Problems in Teaching Arabic to Young Non-Native Speakers and the Difficulties They Face in Learning It in the Indian Subcontinent

Students in the Indian subcontinent encounter many problems and difficulties in learning Arabic. The most prominent of these are as follows:

- **Problems of spelling, writing, and articulation of sounds:** Among the difficulties faced by students are problems related to the Arabic sound system, articulation points, modern spelling rules, composition, reading, and reading proficiency. Non-native learners of Arabic experience difficulties in Arabic writing and spelling, including the similarity between letters, the different forms of letters at the beginning, middle, and end of words, separating and joining words, adding or omitting certain letters, failure to distinguish between the extended alif (ا) and the shortened alif (ى), confusion between the tied tā' (ة) and the open tā' (ت), the different forms of tanwīn, and the various types of hamzah, along with many other challenges that hinder learners' progress in Arabic and obstruct their understanding of the language.

Students sometimes write tanwīn as the letter **nūn** (ن) because it is pronounced as a “n” sound, neglect the writing of long vowels, fail to write the distinguishing alif after the plural marker wāw in

verbs (واو الجماعة after الألف الفارقة), and do not differentiate between similar letters in articulation, such as the dental consonants **thā'** (ث), **zā'** (ظ), and **dhāl** (ذ), among others.

– **Geographical distance from the Arabic environment and its original linguistic and scholarly source:**

The geographical separation from the Arab environment, which is the original home of Arabic, along with limited cultural communication and exchange of expertise between Arab countries and the Indian subcontinent, has affected Arabic learning. The social and academic environment that once surrounded learners during their study of Arabic and its basic principles—where they received instruction from scholars and lived among proficient Arabic speakers—was largely a non-Arabic environment lacking authentic Arabic models and native speakers.

This distance from the Arabic-speaking environment, and the learners' separation from the birthplace of revelation and the centers of eloquence and Arabic fluency, has influenced their learning process. It has created various difficulties and challenges for students while studying and receiving knowledge.

– **Limited use of modern educational tools:** There is insufficient use of modern tools such as computers, social media platforms, and audio-visual resources. There is also a lack of opportunities for listening to Arabic and practicing conversation during learning in educational centers, religious schools, mosque circles, and similar institutions that support the learning of Arabic among beginners and young non-native speakers.

There is no doubt that using these modern resources during the learning process and relying on them can provide students with broad opportunities to improve their pronunciation, articulation of sounds, reading and writing skills. These tools also guide learners toward a deeper understanding, enhance their linguistic and cultural level, and improve their overall Arabic proficiency.

– **Bilingual or multilingual use of Arabic alongside other languages:** The use of Arabic alongside other languages creates another challenge. At times, sentences and words from Arabic texts and religious writings are translated in order to explain their meanings and objectives to learners. At other times, the problem is connected with the vocabulary and prescribed curricula for beginners and young learners, including grammar, morphology, literature, rhetoric, and other subjects taught in Arabic religious schools, mosques, universities, and colleges.

The student encounters Classical Arabic, which is used for teaching traditional books and analyzing texts from Arabic, Islamic, and intellectual heritage in academic centers on one hand. On the other hand, Urdu or Persian is widely used outside the educational environment. Even when a scholar explains a traditional text, interprets a Qur'anic verse or prophetic saying, or clarifies a religious ruling, they often return to explanations in other languages rather than expressing these meanings in Arabic with its eloquence and rhetorical richness.

This duality in teaching methods and the variation in linguistic performance—moving from one language situation to another that differs in pronunciation, style, and expression—creates difficulties for non-native Arabic learners in understanding texts and meanings of words. It slows their learning and comprehension, creates obstacles during lessons, and prevents them from achieving correct pronunciation and accurate understanding.

– **Lack of sufficient Arabic language educational institutions and teacher preparation programs:**

There is a shortage of educational institutions dedicated specifically to Arabic language teaching, supported by universities and specialized academic centers, with adequate resources and facilities in these regions. In addition, there is a lack of research in the field of Arabic language teaching, especially regarding teacher preparation and professional development.

There is also a shortage of training courses and annual seminars for Arabic teachers, as well as a limited number of specialists in teaching Arabic to non-native speakers. This prevents teachers from achieving excellence in performance, professional growth, teaching qualification, and intellectual development.

Anyone who undertakes the teaching of Arabic must possess high-level competencies and the necessary experience. Therefore, the lack of competence among some teachers, their reliance on traditional teaching methods, and their insufficient practical, educational, and linguistic qualifications create gaps in learners' understanding and limit their ability to grasp the language effectively.

These points represent the main difficulties faced by foreign students learning Arabic in these regions. Increasing oral linguistic activities—which form the foundation for developing the language abilities of foreign learners—along with preparing objective curricula and textbooks that consider content, length, and clarity suitable for these students, can help address educational weaknesses.

Furthermore, ensuring integration among the four language skills—**reading, speaking, writing, and listening**—and coordinating them effectively can contribute to overcoming these obstacles, improving learning and assessment practices, providing learners with essential vocabulary, developing their Arabic abilities, and reducing the influence of foreign accents and linguistic interference that many learners experience.

Conclusion

In conclusion, after examining the topics and methods discussed in this article and reviewing the efforts of scholars of the Indian subcontinent in teaching Arabic to non-native speakers, the most important ideas

presented in the study can be summarized as follows:

- The Arabic language is one of the living languages of the world. It holds a prominent position in the hearts of Muslims and has a profound influence on their beliefs, upbringing, behavior, and morals, as it is the language of the Qur'an and the message of Islam. Due to this sacred status, the necessity of learning and teaching Arabic, understanding its subtle features, and paying attention to its importance has become evident.
- Since the message of Islam is universal and the Qur'an was revealed for all Muslims in the Arabic language, Arabic contains precise grammatical rules in terms of inflection and structure, a vast vocabulary rich in synonyms and antonyms, and eloquent styles characterized by beauty and rhetoric. These features create challenges for beginner learners who are not native speakers of Arabic and may hinder their understanding of sentences and the relationships between words. Therefore, scholars of education and curriculum development have devoted themselves to writing systematic textbooks for teaching Arabic to non-native speakers. They developed teaching methods aimed at facilitating the achievement of learning objectives, removing ambiguity, and making the process of learning easier for these students. They made great efforts in this field, established numerous educational centers, and founded specialized institutes in various universities in Islamic, Arab, and Western countries. Specialists have worked on developing curricula, educational materials, Arabic teaching methods, and strategies for effective teaching and learning for non-native speakers throughout the world.
- Teaching Arabic to non-native speakers inevitably involves difficulties faced by learners and problems that hinder their academic progress. These difficulties have various causes: some are related to the teacher, some to the learner, and others to prescribed textbooks and educational institutions. Educational scholars, curriculum specialists, and experts in teaching Arabic to foreigners have developed methods for addressing these challenges and finding solutions. Scholars of India were also actively involved in confronting these issues and seeking solutions.

-
- Due to the strong commitment of Muslims in the Indian subcontinent to their religion and their increasing love for Arabic and its literature—despite the fact that Arabic is a language that requires careful preservation by its speakers and precise understanding by its learners—they compiled numerous books for teaching Arabic to young non-native speakers in various fields, including reading, conversation, grammar, morphology, literature, translation, general lessons, and other areas. Their aim was to enable learners to acquire Arabic, appreciate its subtleties and eloquence, memorize its texts and expressions, and expand their vocabulary and understanding of its styles. These efforts had a significant impact on hearts and minds because Arabic is considered a fundamental means of reaching an understanding of the Holy Qur'an and the teachings of the Prophet's Sunnah.
 - One of the reasons behind the delay in learning Arabic and the difficulty of teaching it is the dominance of other languages, such as Urdu and Persian, over Arabic. The use of languages other than Arabic for communication among Muslims and in religious schools and Islamic educational centers makes it more difficult for learners to understand quickly and slows down the learning process.
 - Furthermore, the limited exchange of visits between Arabs and people of these regions, the lack of student exchange programs to Arab countries, insufficient preparation of teachers in teaching methods and systematic educational studies, and the absence of direct interaction with native Arabic speakers reduce the speed of comprehension and pronunciation development. They also limit progress and advancement and negatively affect the process of learning and teaching Arabic to non-native speakers.
 - To overcome the phenomenon of weakness among non-Arab students who encounter difficulties during the learning and teaching process, and to help them progress toward a better level, modern technological means should be employed for educational development, especially for learners of Arabic as a second language. This includes the use of computers and the Internet, as well as activating e-learning and becoming familiar with its methods and various forms.

Ana dili Arapça Olmayan Gençlere Arapça Öğretimi (Hint Alt Kıtası Örneği)

Giriş

Günümüzde Pakistan sınırları içinde bulunan, geçmişte ise Hindistan'daki Bombay Başkanlığı'nın bir eyaleti sayılan ve merkezi Karaçi olan Sind bölgesinin 92/711 yılında İslâm orduları tarafından fethedilmesinden itibaren Arap dili, Müslümanlar arasında kullanılmaya başlamış ve İslâm'ın yayılışına paralel biçimde bölgede tedricen yayılmıştır. Kur'an'ın ve Hz. Muhammed'in dili, İslâm kültürünün taşıyıcısı ve en güzel şiir, belagat ve edebî ifadelerin üretildiği dil olması sebebiyle Arapça, âlimlerin ve öğrencilerin ilgisini çekmiştir. Çok sayıda ilmî ve kültürel eser Arapça kaleme alınmış; insanlığın fikrî ve kültürel mirası bu dil vasıtasıyla kayda geçirilmiştir.

Arapça, özellikle Müslümanlar nezdindeki seçkin konumu ve genel olarak dünyadaki değeri sebebiyle, zengin dil mirası ve titiz gramer sistemi bakımından araştırmacıların ve öğrencilerin ilgi odağı olmuştur. Aynı şekilde incelikli edebiyatı, güçlü belagati ve çeşitli üslup biçimleriyle düşünürlerin, eleştirmenlerin, şârihlerin ve muhakkiklerin dikkatini çekmiştir. Bunun sonucu olarak âlimler, farklı tarihî dönemlerde Arapça eserleri incelemeye, telif etmeye, ezberlemeye, hâşiye yazmaya ve tahkik etmeye yönelmişlerdir.

İslâm kıtalara yayıldıkça Arapça da onunla birlikte yayılmış ve Arapların olduğu kadar Arap olmayanların da elinde esnek bir araç hâline gelmiştir. Hindistan ve Sind'in İslâmî fetih döneminden günümüze kadar Arap kökenli olmayan birçok âlim ve mütefekkir, bilginin Arapçaya ve Arapçadan başka dillere tercümesinde temayüz etmiştir. Bu isimler pek çok disiplindeki önemli ilmî başarılarla anılmış; Arapça da çeşitli üniversitelerde okutulmaya devam etmiştir.

1857'deki İngiliz işgalinin ardından Arapça, sömürgecilerin onu baskılama teşebbüslerine rağmen yeni bir direnç ve yayılma dönemi yaşamıştır. Günümüz Hindistan, Pakistan, Bangladeş, Sri Lanka, Maldivler, Myanmar ve Nepal'ini kapsayan Hint alt kıtası, Arap dili ve İslâm kültürünü muhafaza etmeye kendini adanmış birçok seçkin âlim yetiştirmiştir. Bu âlimler, sahil Arapça kaynaklardan yararlanmış; Arap dünyasının tarihi, coğrafyası, imkânları ve kaynaklarıyla yakından ilişkili dinî, ekonomik, siyasî ve kültürel sebeplerle Arapça öğrenmeye yönelmişlerdir.

Bu âlimler, küresel kültürel etkileşime büyük hizmetlerde bulunmuşlardır. Özellikle İngiliz sömürge yönetiminin Hintli âlimleri hapis, uzak adalara sürgün, idam, aşağılama ve farklı baskı yöntemleriyle hedef alarak Arapçayı, İslâm kültürünü ve insanî değerleri ortadan kaldırmaya çalıştığı bir dönemde bu hizmetler daha da önem kazanmıştır. Söz konusu âlimler Müslüman toplumun önderleri, ıslahat savunucuları, sömürgeciliğe karşı çıkan kimseler ve özgürlük ile bağımsızlık mücadelesinin temsilcileri oldukları için baskıların en ağır kısmına maruz kalmışlardır.

Kur'an'ın dili, Hz. Peygamber'in dili ve İslâm'ın öğretilerini savunma kararlılığından hareket eden bu âlimler, samimi imanlarının yönlendirmesiyle din ve kültürünün yabancı dil olarak Arapça

öğretilep öğrenilmesi yoluyla anlaşılmasının zorunlu olduğunu kavramışlardır. Bu sebeple Arap ve İslâm dünyasındaki âlimler ile uzmanlar; müfredatlar ve öğretim yöntemleri geliştirmiş, konferanslar düzenlemiş, uzmanlık birikimini harekete geçirmiş ve ana dili Arapça olmayanlar için pek çok özel ders kitabı hazırlamışlardır.

Bu öğretim materyalleri içerik ve yöntem bakımından farklılaşmaktadır. Bazıları Avrupa ve başka bölgelerde yaşayan Arap topluluklarına ve ana dili Arapça olmayan Müslümanlara yönelik hazırlanmıştır. Bir kısmı Arapçadan diğer dillere veya diğer dillerden Arapçaya çeviri yapan iki dilli sözlüklerden oluşmaktadır. Bazıları ise dünyanın farklı bölgelerinden başlangıç seviyesindeki öğrencilere ve çocuklara Arapçayı ikinci dil olarak öğretmek amacıyla hazırlanmıştır.

Hint alt kıtasında bu alanda çok sayıda eser veren; okuma ve kompozisyon, peygamber kıssaları ve çocuk edebiyatı, nahiv ve sarf, Arap edebiyatından seçmeler ve Arapça öğretim materyalleri gibi çeşitli alanlarda çalışmalar kaleme alan seçkin âlim ve mütefekkirler arasında şunlar sayılabilir: Seyyid Ebü'l-Hasan Ali en-Nedvî (ö. 1999), Vahîdüz zamân el-Kîrânevî (ö. 1995), Dr. Muhammed Yusuf Kokan el-Ömerî (d. 1916), Dr. Muhammed Lokman es-Selefi (d. 1943), Hacı Şebîh el-Kâdirî (d. 1938), Şeyh Muhammed er-Rabî' en-Nedvî, Dr. Muhammed İctibâ en-Nedvî, Seyyid Süleyman en-Nedvî, Şeyh Muhammed İ'câz Ali el-Kâsımî el-Amrûhevî, Şefik Ahmed Han en-Nedvî, Ferhâne Sıddîkî, Habîbullah Han, Muhammed Abdülgaaffâr Ziyâ el-Bilgrâmî en-Nedvî, Sirâcüddin en-Nedvî, Muînüddin el-A'zamî, Ubeydullah el-Ubeydî, Ebû Yusuf Âbid Hüseyin el-Ensârî, Muînullah en-Nedvî, Saîdü'r-rahmân el-A'zamî en-Nedvî, Muhammed b. Yusuf es-Sûrtî, Bahru'l-ulûm Abdülalî el-Leknevî, Vâniyambâdîli Abdurrahim b. Abdüssübân (d. 1923), Muhammed Nâzım en-Nedvî el-Mongîrî el-Lâhûrî (ö. 2000), Abdullah Abbâs en-Nûrî el-Behlâverî, İsmet Mehdî, Zübeyr Ahmed el-Fârûkî ve Seyyid İhsânü'r-rahmân.

Bu uzmanlar ve ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğreten öğretmenler, söz konusu gayretler sonucunda dilin farklı alanlarını kapsayan çok sayıda eğitim eseri meydana getirmiştir. Hint alt kıtasındaki öğrencilerin Arapça öğrenmeye yönelik artan taleplerini karşılamak üzere çeşitli ders kitabı dizileri yayımlanmıştır. Bu materyaller, yabancı dil olarak Arapça öğretimindeki en yeni yaklaşımlardan yararlanarak ve çağdaş eğitim yöntemleriyle uyum içinde öğrencilerin öğrenmesini kolaylaştırmış, onların ufuklarını genişletmiştir (en-Nâka, 1985, s. 7; Hâtim, 1982, s. 21).

Bunun sonucunda Hindistan'ın âlimleri, ıslahatçıları ve eğitim öncüleri; çağdaş müfredatlar ve öğretim materyalleri geliştirerek iyi yetişmiş bir Müslüman nesil meydana getirmeyi başarmışlardır. Bu ders kitapları, Hintli öğrencilerin kendi çevrelerinden unsurlar içerdiği için okudukları metinlere yabancılik hissetmelerini önlemiş ve önemli bir eğitim boşluğunu doldurmuştur. Nihai hedefleri; kısas anlatımı ve eğitici şarkılar gibi çeşitli edebî türlerle zenginleştirilmiş sade, ilgi çekici ve etkileyici bir üslup vasıtasıyla ahlâkî, fikrî gelişimi, İslâmî değerleri ve bilinçli öğrenmeyi geliştirmektir.

Bu girişin ardından makale, betimleyici, analitik ve tarihî yöntemlerle şu başlıklar çerçevesinde ele alınmaktadır:

- Hint alt kıtasında Arap dili ve Arapça öğrenmenin önemi
- Hint alt kıtasında ana dili Arapça olmayan gençlere Arapça öğretim yöntem ve araçları
- Hint alt kıtasında ana dili Arapça olmayan gençler için başlıca Arapça öğretim eserleri
 - Okuma ve kompozisyon kitapları
 - Hikâye kitapları ve edebî eserler
 - Nahiv ve sarf kitapları
 - Genel Arapça ders kitapları ve öğretim materyalleri
- Hint alt kıtasında ana dili Arapça olmayan gençlere Arapça öğretimindeki güçlükler

- Sonuç

1. Hint Alt Kıtasında Arap Dili ve Arapça Öğrenmenin Önemi

Hint alt kıtası âlimleri, Arapçaya dünya dillerinin başlıcalarından biri olması sebebiyle büyük önem vermişlerdir. Kur'an'ın kendisiyle indirildiği, Hz. Muhammed'in öğretilerini ve hükümlerini onun aracılığıyla tebliğ ettiği bu dil; Müslüman toplum arasında bir iletişim vasıtası olmuş, kardeşlik bağlarını güçlendirmiş, insanların birbirine yaklaşmasına, uyum ve birlik içinde yaşamasına katkı sağlamıştır. Müslümanlar duygu, düşünce, fikir ve inançlarını Arapça aracılığıyla ifade etmişlerdir.

Doğulu ve Batılı, Arap ve Arap olmayan Müslümanlar bu dile hizmet etmiş; onun sanatlarının gelişimine katkıda bulunmuş, gramer kurallarını açıklamış ve üslup ile belagatinden etkilenmişlerdir. Arapçayı dinî ve Arapça eğitim veren okullarda, cami ders halkalarında, üniversitelerde, yüksekokullarda ve dil bölümlerinde öğrenmişler; neticede Arap dili, İslâmî ilimler, düşünce ve diğer alanlarda çeşitli ilmî birikimler ortaya koymuşlardır. Arapçanın belagati ve edebiyatı üzerinde derinleşmişlerdir.

İslâm'ın nuru ile şereflenen, Arapçanın güzelliğini tadan, ilimlerine vâkıf olan ve onun estetik yönlerinde temayüz eden milletlerden biri de Hint alt kıtasıdır. Bu bölge, Arapların yaşadığı coğrafyadan ve ana dili Arapça olanların fasih dil çevresinden uzak olmasına; kültürel ve toplumsal yapısı itibarıyla farklılık göstermesine rağmen bölge âlimleri:

“Hint alt kıtasındaki edebî ve yaratıcı hareketin öncülüğünü üstlenmiş, seçkin edebiyat ve sanat nesrinin yapısının üzerine kurulduğu güçlü ve yüce sütunlardan biri olmuşlardır. Her biri, günümüzde de taraftarları, takipçileri ve taklitçileri bulunan müstakil bir edebî ekolün kurucusudur. Onların birçoğu telif, yazı, eleştiri, edebiyat tarihi ve şiir alanlarındaki yeni faaliyetlerin öncüleri olmuştur. Eserleri, bu alanlarda asli başvuru kaynakları ve temel otoriteler olarak varlığını sürdürmektedir” (en-Nedvî, 1997, s. 74-75).

Bu ilmî hareket gelişerek Arap dili çalışmaları da dâhil olmak üzere farklı bilim dallarında yeni kavramlar ortaya koymuştur. Bölgedeki âlim, şârih ve eleştirmenlerin sayısı artmış; nahiv, sarf, belagat, dilbilim, sözlükçülük ve eleştiri gibi alanlarda birçok dil ve edebiyat eseri telif edilmiştir. Bu âlimler Arapçanın kelime hazinesini, cümle yapılarını, gramer kurallarını ve üslup özelliklerini korumuş; başarıları dünya çapında tanınarak farklı bölgelerdeki araştırmacı ve eleştirmenlerin takdirini kazanmıştır.

Arapçanın İslâm dinini anlamadaki seçkin konumu ve büyük önemi, onun Kur'an'ın dili olmasıyla daha da belirginleşmektedir. Yüce Allah şöyle buyurur:

“Şüphesiz biz onu anlayasınız diye Arapça bir Kur'an olarak indirdik.” (Yûsuf 12/2)

Yine şöyle buyurur:

“Ayetleri, bilen bir topluluk için Arapça bir Kur'an olmak üzere açıklanmış kitaptır.” (Fussilet 41/3)

Arap dili, Kur'an'ı ve Hz. Peygamber'in sünnetini anlamanın temel dayanağını oluşturmaktadır. Arapçanın kök ve dallarını öğrenmeden; şekil ve yapılarını incelemekten; inceliklerine, özelliklerine ve farklı yönlerine aşina olmadan bu iki kaynağın anlamlarını tam olarak kavramak, sırlarına vâkıf olmak ve hükümlerini çıkarabilmek mümkün değildir.

Arapça aynı zamanda Müslüman halklar arasında iletişim ve buluşma vasıtasıdır. Ümmetin kimliğini ve özelliklerini ifade eden ortak İslâm kültürünü ve kardeşlik bağlarını taşır. Geçmişini gününe bağlar; insanlığa yönelik mesajını kavramları ve fikirleri yoluyla aktarır. Arapça; kuralları, edebiyatı,

sanatları, kültürü ve değerleriyle genel olarak dünya dillerini, özel olarak da Hint alt kıtasındaki dilleri etkilemiştir.

Bölgedeki araştırmacılardan biri, Arapçanın bu etkisi dolayısıyla dilin kültürel önemini ve öğrenilmesi gereğini şu sözlerle dile getirmektedir:

“Millî dilimiz Urduca ve Pakistan’ın diğer yerel dillerinin tamamı Arapçadan büyük ölçüde etkilenmiştir. Zira dinî, ilmî ve resmî terimlerinin çoğunu Arapçadan almışlardır. Bu sebeple Pakistanlılar olarak dinî ve millî açıdan tek tek ve topluca görevimiz, yalnızca Arapça öğrenmek değil; onu okuma, yazma, telaffuz etme ve düşünme bakımından da yetkin biçimde kullanabilmektir.” (en-Nakvî, 1989)

2. Hint Alt Kıtasında Ana Dili Arapça Olmayan Gençlere Arapça Öğretim Yöntemleri ve Yaklaşımları

Eğitim bilimciler ve müfredat uzmanları, ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretmek amacıyla çeşitli yöntemler geliştirmişlerdir. Arapça öğrenimini yararlı hâle getiren, anlamayı güçlendiren ve öğrencinin ilgisini canlı tutan kelime listeleri ile ders kitapları hazırlamak için önemli gayret sarf etmişlerdir. Bölgedeki Arapça öğrenme ve öğretme uygulamaları incelendiğinde başlıca şu yöntemler görülmektedir:

2.1. Nahiv ve Sarf Öğretimi Yöntemi

Nahiv ve sarf, Arap dilinin en önemli dallarındandır ve Arapça öğretiminin temel unsurları kabul edilir. Bu iki disiplin, özellikle dinî okullarda, cami ders halkalarında, devlet ve özel üniversite ile yüksekokullarda öğrenim gören genç öğrencilere yönelik müfredatlarda yaygın biçimde yer almaktadır.

Nahiv, doğru anlamayı sağlayan ve dilsel ifadeyi düzenleyen bir çerçeve sunarken sarf, kelimeler için bir ölçü vazifesi görmekte ve onların kalıplarını düzenlemektedir. Ana dili Arapça olmayanlara Arapça gramer öğretiminin amacı; onların anlamı değiştirebilecek dil hatalarına düşmeden Arapça öğrenmelerine ve konuşmalarına yardımcı olacak temel nahiv ve sarf kurallarını kazandırmaktır. Bu yöntem ayrıca öğrencilerin metinleri doğru ve mantıklı biçimde okumalarına rehberlik eder.

Bu temel gramer ilkeleri, esasları ve kuralları, öğretimin ilk aşamalarında kısa biçimde ele alınmıştır. Böylece öğrencilerin ileri aşamalarda nahiv ve sarf çalışmalarını genişletmek, meseleleri hakkında daha derin bilgi edinmek istemeleri hâlinde bir giriş ve hazırlık zemini oluşturulmuştur.

Bu yaklaşım; Şefîk Ahmed Han en-Nedvî, Ferhâne Sıddîkî, Habîbullah Han, Sirâcüddin en-Nedvî, Dr. Muînüddin el-A‘zamî, Dr. Saîdü’r-rahmân el-A‘zamî en-Nedvî ve diğer bazı Hintli müelliflerde görülmektedir. Bu âlimler kendi eğitim düzeylerine uygun eserler kaleme almış; öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayarak eğitim hedeflerine ulaşmalarına katkı sağlamışlardır.

Ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretiminin etkili olabilmesi ve bu alana sarf edilen çabaların nesnel ölçütlerle başarılı sonuç vermesi için öğretmenlerin, gramer kurallarını ve türlerini öğrencilerin anlama düzeylerine uygun biçimde seçmeleri gerekir. Bunun yanında tanınmış ve yaygın örneklerle yer vermeleri, sık kullanılan kelimeleri tercih etmeleri, işlevsel kalıplardan yararlanmaları ve özenle seçilmiş ifadelerle sade bir üslup kullanmaları önem taşımaktadır (en-Nâka, 1985, s. 67; el-Alevî, 2010; Ömer, 2014).

2.2. Okuma ve Yazma Yöntemi

Bu yöntem, söz konusu bölgelerde uygulanan öğretim yöntemlerinden biridir ve iki temel unsurdan oluşur: okuma ve yazma. Okuma, öğretmenin metni öğrencilere okuması ve öğrencilerin dinlemesi yahut öğrencilerin öğretmenlerinin huzurunda metni okumaları şeklinde gerçekleşir. Yazma ise dikte uygulamalarını ve öğrencilerin yazılı anlatım becerilerinin geliştirilmesini kapsar.

Ana dili Arapça olmayan öğrencilere Arapça öğretiminde önce okuma, ardından yazma becerisi kazandırılmaktadır.

2.2.1. Okuma

Öğrencilerin okuma eğitimi için kullanılacak materyal; eğitim düzeyi, ders içeriği, müfredat hedefleri, öğretime ayrılan süre ve öğrencilerin genel eğitim seviyesi dikkate alınarak seçilmiş cümle, ifade ve metinlerden oluşmalıdır.

Öğretmen, tedricî bir öğretim sistemi takip etmeli; telaffuz kolaylığı, anlamların kavranması, kısa cümlelerin kullanılması ve özlü ifadelerin sunulması gibi okuma için gerekli becerileri göz önünde bulundurmalıdır. Bu sayede öğrenciler dille etkileşime girer, metinleri kavrar, doğru okur ve sağlıklı okuma becerileri geliştirirler.

Bu yaklaşım temel eğitim aşamalarında yaygındır. Öğretmen, telaffuzu veya anlaşılması zor bir metinle karşılaştığında önce metni sesli biçimde okur; ardından öğrencilerden doğru telaffuzla teker teker sesli okumalarını isterdi. Okuma hatalarını cümle ya da paragrafın sonunu beklemeden derhal düzeltirdi.

Bu tür okumaya Hindistan'daki âlimler büyük önem vermiş; fasih ifadeler ve doğru okuma aracılığıyla sağlıklı konuşma becerisi geliştirmeye çalışmışlardır. Ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimindeki güçlükleri konu alan yayımlanmış kitap, makale ve çalışmalarında bu hedefe yönelik çabaları açıkça görülmektedir. Katkıları, yayınevleri ve araştırma merkezlerinde belirgin izler bırakmıştır.

Eğitim ve öğretim yöntemi uzmanlarına göre bu okuma türü üç aşamadan geçer:

1. **Ses bilgisine dayalı okuma:** Öğretmen, ders sırasında Arapça seslere odaklanmalı; yabancı öğrencileri kelime ve harfleri doğru ve isabetli biçimde telaffuz etmeye alıştırmalıdır.
2. **Anlayarak okuma:** Öğrenci, metnin anlamlarını kavrayarak okur.
3. **Akıcı veya hızlı okuma:** Öğrenci, metni uygun bir hızla; doğru ve anlayarak okur.

Performansa göre okuma ikiye ayrılır:

- Sessiz okuma.
- Sesli okuma.

Amacına göre ise okuma şu şekillerde sınıflandırılabilir:

- Ders ve araştırma için okuma.
- Dinleme becerisini geliştirme için okuma.
- Problem çözme için okuma.

(en-Nâka, 1985, s. 190; Ömer, 2010, s. 13)

2.2.2. Yazma veya Dikte

Öğretmenler, ana dili Arapça olmayan öğrencilerin temel eğitim aşamalarında Arap yazısını kavrayabilmeleri için yazı ve imlâ ile ilgili bazı temel kurallara önem vermelidir. Öğrenciler, Arapça yazım kurallarına ve harflerin doğru biçimlerine uygun şekilde seçilmiş cümleleri ve uygun ifadeleri yazmaya alıştırmalıdır.

Bu uygulama, öğrencilerin hem okuma hem yazmada doğru bir performans göstermelerini ve başarılı bir öğrenme süreci geçirmelerini sağlar. Öğretmenler ayrıca öğrencilere şeddeyi, med işaretini, hemzenin farklı türlerini, belirli bağlamlarda harflerin eklenmesi ve düşürülmesini, harflerin kelime

başı, ortası ve sonundaki biçimlerini ve diğer çağdaş imlâ kurallarını öğretmelidir (Naassân, 2016, s. 29; en-Nâka, 1985, s. 229).

Öğrencilerin ihmal etmesi hâlinde imlâ hatalarına, anlamada güçlüklerle ve yazılı anlatım zayıflığına yol açabilecek bu kurallara Dr. Nesîm Ahtar en-Nedvî şu sözlerle dikkat çekmektedir:

“Dikte, yazmanın önemli bir parçasıdır; yazma ise kültürün geniş ufuklarını açan dört dil becerisinden biridir. Bu beceriler çeşitli konuları ifade etmede doğruluk, açıklık, güzellik ve hassasiyet kazandıkça, bireyin hayatındaki işlevsel etkileri de artar.” (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin ve el-Âdil, 2015, s. 435)

Bu dersin yazı doğruluğunu artırma, okuma niteliğini geliştirme, doğru anlama ve ifade imkânı sağlama bakımından taşıdığı öneme rağmen Hindistan’daki dinî okul ve cami ders halkalarının müfredatına ilişkin incelemem, yazma ve dikte öğretiminin diğer Arapça derslerine kıyasla yeterli ilgi görmediğini; bu konuda ders kitabı üretiminin de sınırlı kaldığını göstermektedir.

Bunun sonucunda Hintli öğrencilerin kitap ve makalelerinde yaygın biçimde görülen çok sayıda imlâ hatası ortaya çıkmıştır. Bu durum, yazma ve diktenin öğretim ve telif bakımından öğretmenler ile öğrenciler nezdinde sınırlı ilgi gördüğüne işaret etmektedir (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin ve el-Âdil, 2015, s. 435).

2.3. Doğrudan Yöntem

Bu yöntem, cümle ile söylendiği durum arasında doğrudan ilişki kurmaya ve canlı bağlantıya dayanması sebebiyle “doğrudan yöntem” olarak adlandırılır. Eğitim alanındaki faal öğrenme anlayışının gelişmesiyle birlikte, eğitim uzmanlarının çabaları sonucunda yirminci yüzyılda yaygınlık kazanmıştır (el-Alvânî, ts., s. 74).

Bu yöntem, çağdaş dil öğretimi uzmanları arasında bilinen bir eğitim anlayışıdır ve dil enstitüleri ile uzmanlaşmış merkezlerde uygulanmaktadır. Buna göre ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimi; sınıf ve eğitim ortamlarında öğretmen ile öğrenci arasındaki iletişim, öğretim ve etkileşim dili olarak fasih Arapçanın kullanılmasına dayanmalıdır.

Nadir durumlar dışında tercüme ve yabancı dillerin kullanılmasına başvurulmamalıdır. Arapça, ilmî merkezlerde hâkim dil ve yaygın iletişim vasıtası hâline geldiğinde Arap olmayan öğrencilerin gramer yapılarını öğrenmelerine, üslup ve kalıplarını kullanmalarına, edebî çevresine aşina olmalarına, telaffuz ve uygulama bakımından özelliklerini kazanmalarına büyük katkı sağlar. Ayrıca öğrencileri anlamada ve tartışmada kendi imkânlarına dayanmaya teşvik eder (el-Alvânî, ts., s. 74; en-Nedvî, 2014).

Bununla birlikte bu yöntem Hindistan’da nadiren uygulanmıştır. Zira eğitim kurumlarındaki öğretmenlerin çoğu Arapça metinleri okumakta; ardından öğrencilere fikirleri açıklamak ve metinleri daha kolay anlaşılır hâle getirmek amacıyla kavramları ve anlamları özellikle Urduca ve Farsça olmak üzere başka diller aracılığıyla açıklamaktadır.

3. Hint Alt Kıtasında Ana Dili Arapça Olmayan Gençlere Arapça Öğretimi İçin Kaleme Alınan Başlıca Eserler

Hint alt kıtası âlimleri, ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretmek üzere çok sayıda ilmî ve özel eser kaleme almışlardır. Bu çalışmalar; dikkatli seçimi, zengin muhtevası, etkili sunumu, fasih üslubu, kaynak ve şekil çeşitliliğiyle öne çıkmaktadır. Hacimleri farklı olmakla birlikte çocukların ve genç öğrencilerin kabiliyetlerini geliştirmek, Arapçaya ilişkin çeşitli becerilerini güçlendirmek, Arap edebiyatını, dilin güzelliğini ve belagatini öğrenmelerine yardımcı olmak amacıyla hazırlanmışlardır.

Bu faydalı eserler, Arap olmayan öğrenciler açısından taşıdıkları önem sebebiyle dinî okul ve cami ders halkalarının müfredatına alınmış; Hindistan’daki ve başka yerlerdeki üniversite, yüksek okul ve eğitim kurumlarının çoğunda okutulmuştur. Arapça ana dili olan ve olmayan çevrelerde, âlimler ve

edebiyat çevreleri tarafından geniş kabul görmüşlerdir. Bu amaçla hazırlanan başlıca eserlerden bazıları şöyledir:

3.1. Okuma ve Kompozisyon Kitapları

- **el-Kırâ'etü'r-râside**, Seyyid Ebü'l-Hasan Ali en-Nedvî (ö. 1999). Seyyid Ebü'l-Hasan en-Nedvî tarafından kaleme alınmış olup üç ciltten oluşmaktadır (Ahmed, el-A'zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 318, 596, 631-632; en-Nedvî, 2003, s. 14; el-Fârûkî, 2013, s. 437; Âlim, 2016, s. 170-171).

- **el-Kırâ'etü'l-vâdiha li't-tullâbi'l-mübtedî'in**, Şeyh Prof. Vahîdüzzamân el-Kîrânevî (ö. 1415/1995).

Üç bölümden oluşan bu eser hazırlanırken bölgedeki öğrencilerin seviyesi, medrese çevresi ve zor öğretim yöntemlerinden kaçınma ilkesi dikkate alınmıştır. Kolaydan zora, zayıftan güçlüye doğru ilerleyen tedricî bir öğrenme yöntemi benimsenmiştir. Dersler, temel gramer kuralları etrafında; cümle ve anlamların uygun tertibiyle düzenlenmiştir. Hindistan'da büyük şöhret kazanan eser, günümüzde de yüksekokul ve üniversitelerde okutulmaktadır (Âlim, 2016, s. 170-171; Ahmed, el-A'zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 318).

- **el-Kırâ'etü'l-müfide**, Dr. Muhammed Yusuf Kokan el-Ömerî (d. 1916). Müellif, eserin materyallerini genç öğrencilerin kültürel beklenti ve hedeflerine uygun biçimde seçmiştir. Tarihî kaynaklardan alınan hikâyeler şeklindeki amaçlı çocuk edebiyatı niteliğini taşır. Öğrencilerin zevklerine uygun çağdaş bir yöntemle Arapça öğrenmelerini sağlayan üstün edebî üsluplu makaleler içermektedir. Bu eser ve bir önceki kitap, Güney Hindistan'daki Arapça okul ve yüksekokullarının müfredatına alınmıştır (Ahmed, el-A'zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 104-105; el-Fârûkî, 2013, s. 360; Abdülhakîm, 2019).

- **el-Kırâ'etü'l-'Arabiyye li-ta'limi'l-lugati'l-'Arabiyye**, Dr. Muhammed Lokman es-Selefi (d. 1943). On iki ciltten oluşmaktadır (es-Sıddîkî, 2018).

- **el-Kırâ'etü'l-mürşide**, Hacı Şebîh el-Kâdirî (d. 1938). Müellif bu eserde hikmetli sözleri, fıkraları, çeşitli diyalog biçimlerini, hikâye ve kıssaları; bunun yanında ahlâk ve görgüyü güzelleştiren, eğitici rehberlik sunan ders, vaaz ve biyografileri bir araya getirmiştir (es-Sıddîkî, 2018).

- **Mu'allimü'l-inşâ**, Şeyh Muhammed er-Rabî' en-Nedvî (ö. 1929). (Âlim, 2016, s. 169-170; el-Fârûkî, 2013, s. 450).

- **Mu'allimü'l-inşâ**, Şeyh Abdülmecîd en-Nedvî. Müellif, Şeyh Muhammed Rabî' en-Nedvî tarafından hazırlanan dördüncü bölüme ilaveten iki bölümden oluşan yeni bir Arapça kompozisyon kitabı hazırlamıştır. Eser, öğrencilerin Arapça kompozisyon ve yazmayı en iyi biçimde öğrenmelerini sağladığı gibi Urduca ile Arapça arasında başarılı tercüme yapma becerisi de kazandırmaktadır. Ana dili Arapça olmayan öğrenciler açısından büyük fayda sağlaması sebebiyle Hint alt kıtasındaki birçok üniversite ve okulun müfredatına alınmıştır (Abdülmecîd, ts.).

- **Rahber Muallim**, Dr. Şeyh Vâniyambâdî Abdurrahim. Üç ciltten oluşmaktadır (Abdülhakîm, 2019).

- **Emsâlü Âsıf el-Hakîm**, İmam Abdülhamîd el-Ferâhî'nin (ö. 1930) Arapçaya tercüme ettiği eser. Aslen İngilizce kaleme alınmış, İmam Abdülhamîd el-Ferâhî tarafından Arapçaya çevrilmiştir. Eserde hayvanların ve cansız varlıkların dilinden söylenen atasözleri ile hikmetli sözlere yer verilmiştir. Dersler

kısa olmakla birlikte anlam bakımından zengindir (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 351-352; Âlim, 2016, s. 121; el-Fârûkî, 2013, s. 278).

- **es-Silsiletü’z-zehebiyye li’l-kırâ’eti’l-‘Arabiyye**, Dr. Muhammed Lokman es-Selefi. On iki cilt olarak hazırlanmış olan eser, derslerden oluşan bir ansiklopedi niteliğindedir. Bu alanda okul ve üniversite seviyeleri için Arapça ders kitabı hazırlamada kaynak olarak kullanılabilir. Arap okullarında yaygın biçimde kullanılan edebî seçkilere benzemektedir.

- **et-Ta‘bîr ve’l-muhâdethetü’l-‘Arabiyye**, Dr. Muhammed İctibâ en-Nedvî. Eser, Dr. İctibâ en-Nedvî’nin ana dili Arapça olmayan öğrencileri yardımcı ifadeler ve çeşitli konular aracılığıyla öğrenmeye ve yazmaya yöneltme gayretinin ürünüdür (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 320).

- **el-Hanîn ile’s-şehâde**, Prof. Muhammed Nâzım en-Nedvî. Arapça öğrenmek ve temel Arapça eserlerine kendi başına aşına olmak isteyen öğrenciler için kaleme alınmıştır (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 320).

- **Temrînü’l-edeb bi-inşâ’i’l-‘Arab**, Prof. Ebû Muhammed el-Veylâtürî el-Malîbârî. (el-Kâsımî, 2018).

3.2. Hikâye, Edebiyat ve Şiir Kitapları

Hindistan’da Nizâr ve Semîr – çocuk hikâyeleri; Dr. İsmet Mehdî (d. 1937) tarafından kaleme alınmıştır (Âlim, 2016, s. 179).

- **Hâtemü’l-enbiyâ’nın Sîreti** – Şeyh Ebû’l-Hasan en-Nedvî (Abdûlmecîd, ts.).
- **İslâm Tarihinden Hikâyeler** – Şeyh Ebû’l-Hasan en-Nedvî (Abdûlmecîd, ts.).
- **Peygamber Kıssaları** – Seyyid Ebû’l-Hasan en-Nedvî (ö. 1999). Çocuklar için kaleme alınmış ve birkaç ciltten oluşmuştur (Abdûlmecîd, ts.).
- **Çocuklar için Hindistan Tarihi** – Dr. Zübeyr Ahmed el-Fârûkî (d. 1943) (Âlim, 2016, s. 183-184).

- **Hikâye Anlatımında İfadenin Güzelliği** – Prof. Muhammed Alâeddin en-Nedvî. Eserde klasik ve modern dönemlerde basılan büyük Arapça eserlerden alınmış hikâyeler yer almaktadır (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 321).

- **Edebiyat Dersleri** – Seyyid Süleyman en-Nedvî (ö. 1953). Müellif, gramer kurallarını açıkça zikretmeksizin ders biçiminde sunulmuş ayrıntılı örneklerden yararlanmış ve bunları Urducaya tercüme etmiştir. Bu derslerde gramer kurallarına da yer verilmiştir (Habîbü’r-rahmân, 2005; es-Sıddîkî, 2018).

- **Râyihatü’l-‘Arab** – Şeyh Muhammed İ‘câz Ali el-Kâsımî el-Amrûhevî (d. 1373). Prof. Muhammed İ‘câz Ali tarafından derlenen eser, Arap edebiyatından seçilmiş metinlerden oluşur. Yirminci yüzyılın ortalarına kadar Hint alt kıtasında benzeri bulunmayan bu kitap, Hintli âlimlerin çocuklara Arap dili ve edebiyatını öğretme alanındaki önemli katkılarından biri kabul edilmiştir (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 321; Abdûlmecîd, ts.).

- **Râyihatü’l-edeb** – Şeyh Vahîdüzzamân el-Kîrânevî (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 631-632).

- **Arap Edebiyatından Seçmeler** – Şeyh Seyyid Ebû’l-Hasan en-Nedvî (ö. 1999) (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 596, 631-632; Abdûlmecîd, ts.).

- **Edebiyat ve Metinlerden Seçmeler** – Kerala İslâmî Eğitim Meclisi Arapça Müfredat Komisyonu.

Katar, Suudi Arabistan, Mısır ve diğer Arap ülkelerinin müfredatlarından seçilmiş Arapça edebî

metinleri içeren eseri, Kerala İslâmî Eğitim Meclisi Arapça Müfredat Komisyonu derlemiştir. İki ciltten oluşmaktadır (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 596, 631-632; Abdülmecîd, ts.).

- **Arap Edebiyatı Antolojisi** – Şeyh Muhammed er-Rabî‘ en-Nedvî (d. 1929). Siyer, tarih, edebiyat ve din alanlarından alınan nitelikli edebî makalelerden oluşan bir derlemedir (Âlim, 2016, s. 169-170; el-Fârûkî, 2013, s. 452; Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 596, 631-632).
- **Arap Şiirinden Seçmeler** – Şeyh Muhammed er-Rabî‘ en-Nedvî (ö. 1929). İki ciltten oluşmaktadır (Âlim, 2016, s. 169-170; Abdülmecîd, ts.).
- **Ezhârü’l-‘Arab** – Şeyh Ebû Abdullah Muhammed b. Yusuf es-Sûrtî (ö. 1942).
- **Çocuklar için Bir Şiir** – Şair Mûsâ el-Ayrûrî (d. 1355). Şiire ilgi duyan el-Ayrûrî’nin çocuklar için yazdığı şiirler, Kerala’da çocuklara yönelik kaleme alınmış en güzel Arapça şiirler arasında kabul edilmektedir. Çocuklar için yaklaşık yirmi dört güzel beyit yazmıştır (bk. 2014).
- **Çocuklar için Bir Şiir** – Şair Alevî Kûtî el-Kûtûrî (d. 1943). Çocuklar için çok sayıda şiir kaleme almış; bunların bir bölümü dergilerde yayımlanmıştır. Çocuk şarkısı derlemelerinde yayımlanan on yedi beyitlik bir şiiri de bulunmaktadır (bk. 2014).
- **Ebû Bekir b. Muhyiddin el-Fermedfî’nin Bir Şiiri** (d. 1341). Şair Ebû Bekir el-Fermedfî, insanların hayatına ilişkin toplumsal görünümünden birini konu edinen bir çocuk şiiri yazmıştır (bk. 2014).
- **Mûsâ el-Ayrûrî’nin Şiirleri** (d. 1355). Modern şairlerin üslubunu benimseyen el-Ayrûrî, anlam ve kompozisyon bakımından çağdaş bir yaklaşım taşıyan şiirler yazmıştır. Çocuklara yönelik şiirleri, Kerala’daki en güzel Arapça çocuk şiirleri arasında sayılmaktadır. Eserlerinden bazıları şunlardır: *Gururlu Anne, Ne Kadar Güzelsin, Nasıl Yazdım, Ne Zamana Kadar? Ey Ne Zaman?, Şeytan Gelir, Hayâya Yer Yoktur ve İnsanlar Çeşit Çeşittir* (bk. 2014).
- **“Şeytan” başlıklı çocuk şiiri** – Şeyh Ebû Bekir b. Muhyiddin el-Fermedfî (d. 1341) (bk. 2014).

3.3. Nahiv ve Sarf Kitapları

- **el-Lugatü’l-‘Arabîyyetü’l-vazîfiyye** (*İşlevsel Arapça*), Prof. Şefik Ahmed Han en-Nedvî, Prof. Ferhâne Sıddîkî ve Prof. Habîbullah Han. Adı geçen müellifler tarafından hazırlanmış ve Yeni Delhi’de Urdu Dili Geliştirme Ulusal Konseyi tarafından yayımlanmıştır. Eserde, Arap dili uzmanının karşılaşılabileceği bütün konular ele alınmakta olup dört ciltten oluşmaktadır (Ahmed, el-A‘zamî, Tâcüddin ve el-Âdil, 2015, s. 319).
- **el-Miftâh** (*Anahtar*), müellifi bilinmeyen bir eser. Arapçanın kelime bilgisi ve cümle yapıları dâhil temel esaslarını öğretmek amacıyla hazırlanmıştır. Arap alfabesi, harflerin telaffuzları ve mahreçleriyle başlayan kitap; sülâsî mücerred, sülâsî mezîd, rubâî mücerred ve mezîd, humâsî mücerred ve mezîd kelimeleri ele almaktadır. Daha sonra masterlar, türemiş kelimeler, edatlar ve başka konular işlenmekte; eser yedi haftaya yayılan alıştırmalarla sona ermektedir (İsâ, 2019).
- **Tibyân fî Şerhi’l-Mîzân**, Ebû’l-Hasenât Muhammed Abdülhay. Arapça sarf alanındaki *Mîzân* adlı eserin inceliklerini açıklayan; hem başlangıç hem ileri seviyedeki öğrenciler için yararlı bir şerhtir (İsâ, 2019).
- **Teshîl fî Şerhi ‘İlmi’s-sîga** (*Sîga İlmini Açıklamada Kolaylaştırma*). *İlmi’s-sîga* adlı eser birçok âlim tarafından şerhedilmiştir. Bunlardan biri Dârülulûm Diyûbend’de

hocalık yapan Şeyh Muhammed Esfer'dir. Esfer, Dârülulûm'da okutulan bölümleri açıklamış; önce asıl metni vermiş, ardından Urducaya tercüme etmiş, anlamları açıklamış, zor noktaları ve gramer kaidelerini aydınlatmış, örnekler sunmuştur (Îsâ, 2019).

- **Mühimmâtü'n-nahv ve's-sarf** (*Nahiv ve Sarfın Önemli Meseleleri*), Prof. Muhammed Abdülgaaffâr Ziyâ el-Bilgrâmî en-Nedvî. Eser, müellifin öğretim ve eğitim tecrübelerinin özeti niteliğindedir. Arapça öğrenen öğrencilerin nahiv ve sarfı Farsça aracılığıyla öğrenmeye mecbur bırakılmalarından doğan güçlüğü gidermek amacıyla hazırlanmıştır. Kitap, nahiv ve sarf kurallarının çoğunu; i'rab, sarf tahlili ve uygulamalarla birlikte ele almakta, öğrencilerin kuralları alıştırmaya ve uygulama yoluyla ezberlemelerini amaçlamaktadır (Îsâ, 2019).

- **Miftâhu'l-edeb** (*Edebiyatın Anahtarı*), Şeyh Ubeydullah el-Ubeydî. Müellif, Arap dili kurallarını dört bölüme ayırmıştır: Arap harfleri, sarf ilmi, nahiv ilmi ve aruz ilmi. Eserde sarf ve nahiv kurallarını da kapsayan yazım bilgisiyle başlanmıştır. Kitabın telif amacı, dönemin okul öğrencilerine fayda sağlamaktır (Îsâ, 2019).

- **Miftâhu'l-beyân** (*Beyanın Anahtarı*), Şeyh Ebû Yusuf Âbid Hüseyin el-Ensârî. Telifi 1300 yılının sonunda tamamlanan eser, daha sonra öğrenciler ve okuyucular için öğrenmeyi ve okumayı kolaylaştıracak bazı düzenlemelerle geliştirilmiştir. Öğrencilerin anlamalarını ve başarılı tercüme yapmalarını sağlamak için Arapça diyaloglara da yer verilmiştir. Başlangıç seviyesindeki öğrencilere Urduca-Arapça ve Arapça-Urdüca tercüme öğretmeyi hedefleyen eser; sarf, nahiv, kalıplar ve fiillere ilişkin temel kuralları yeni bir tarzda sunmaktadır. İki bölümden oluşmakta; mu'rab kelimelerle başlamakta ve kelimeleri tercümeleriyle birlikte vermekte, bunu Arapça ve Hintçe parçalar izlemektedir (Îsâ, 2019).

- **Ta'rîfü'l-atfâl**, Seyyid Ali Haydar Tabâtabâî. Arapça sarfa dair olan eserde müellif, kelimeyi isim, fiil ve harf olmak üzere üçe ayırır. Ardından fiilleri, geçmiş ve geniş/şimdiki zaman çekimlerini; ezber alıştırmalarını, anlamları, tanımları ve kuralları inceler. Kitap hem nahiv hem sarf kurallarını içerir. Müellif, sarf ve nahiv kurallarının yanı sıra tanımlar ve tercümeler üzerinde özellikle durmuştur; ancak eseri sarf bablarına, türemiş kelimelere ve ilgili meselelerine özgülememiştir (Îsâ, 2019).

- **Tuhfetü's-sarf**, Prof. Sirâcüddin en-Nedvî. Hint alt kıtasındaki İslâmî okulların Arapça öğrencileri için hazırlanmıştır. Müellif, farklı eğitim düzeyleri ve aşamalarına uygun bir sarf kitabına duyulan acil ihtiyacı fark etmiş; çeşitli okul ve üniversitelerde nahiv-sarf öğretme tecrübesinin ardından bu eseri kaleme almıştır. Sarf ilmini öğrencilerin eğitim ihtiyaçlarına göre tedricî biçimde düzenleyerek üç aşamada sunmayı hedeflemiştir. Kitap üç ciltten oluşmaktadır (Îsâ, 2019).

- **İlmü's-sarf: Dirâse fî menheci tasrîfi'l-ef'âl**, Dr. Muînüddin el-A'zamî. Müellif, Arapça eğitim müfredatlarının yenilenmesi, öğrenciler için sadeleştirilmesi, Hindistan'da Arapça öğreniminin iyileştirilmesi ve anlaşılmasının kolaylaştırılması gerektiğini fark ettikten sonra bu kitabı yazmıştır. Öğrencilerin fiil çekimi ve sarf kurallarında karşılaştıkları güçlükleri, mevcut kitapların başlangıç seviyesinde çeşitli sebeplerle yeterli olmadığını görmüştür. Bunun üzerine Arapça ve İngilizce olmak üzere iki dilli bu kitabı kaleme almış; Arapça öğrenenlerin karşılaştığı birçok zorluğun aşılmasına yardımcı olmuştur (Îsâ, 2019).

- **Ta'îlmü's-sarf ve Tedrîbü's-sarf**, Pakistan İslâmî İlimler Üniversitesi'ndeki bir grup öğretim elemanı tarafından hazırlanmıştır. Arap Dili Bölümündeki birinci sınıf öğrencilerine sarf öğretme konusunda geniş tecrübe sahibi hocaların hazırladığı bu eser, temel sarf terimlerini, çekimleri ve kuralları uygulamalı alıştırmalarla birlikte ele almaktadır. Aynı hocalar ayrıca *Tedrîbü's-sarf* adlı müstakil bir alıştırmaya kitabı hazırlamışlardır (Îsâ, 2019).

• **Temrînü's-sarf,** Prof. Muînullah en-Nedvî. Arapça öğrenmeye başlayan öğrenciler için yazılmış olup onların sarf alanında okudukları ilk eser kabul edilir. Hindistan ve Pakistan'daki İslâmî okullarda yararlı ve yaygın kabul görmüş kitaplardandır. İçeriği ve sunumu doğru dil kullanımı ve kolay üslubuyla öne çıkar; okuma ve ezber yoluyla öğrenen başlangıç düzeyindeki öğrenciler için uygundur (Îsâ, 2019).

• **İlmü't-tasrîf,** Dr. Saîdü'r-rahmân el-A'zamî en-Nedvî. Hindistan'daki en önemli Arapça sarf eserlerinden sayılır. Ana dili Arapça olmayan Hintli öğrencilerin seviyesiyle Arap dili bölümlerinde okutulan sarf materyali arasındaki boşluğu doldurmuştur. Önemi dolayısıyla Nedvetü'l-ulemâ'nın sarf alanındaki ders kitabı dizisine dâhil edilmiştir. Hint alt kıtasındaki Arapça dil kütüphanesine önemli bir katkı sağlayan eser, bölgedeki Arapça okul öğrencileri arasında geniş kabul ve iyi bir itibar kazanmıştır (Îsâ, 2019).

• **Düstûru'l-mübtedî,** Ebü'l-Mekârim. *Penc Genc* kitabının öğretimini tamamladıktan sonra bir sarf kitabı yazılması isteği üzerine hazırlanmış muhtasar bir eserdir. Müellif, sarfçılara göre isim ve fiil türlerini sahîh, مهموز, mu'tel ve muzâaf olmak üzere dört kısma ayırarak başlamaktadır. İ'lâl, ibdâl, tahfîf, hemze ve idgama dair kurallara odaklanmakta; öğrencileri teşvik etmek ve ilgilerini çekmek için soru-cevaplara yer vermektedir (Îsâ, 2019).

• **el-Kavâ'idü'l-Arabiyye: İlmü's-sarf,** Prof. Muhammed b. Yusuf es-Sûrtî. Müellif, Câmîat Milliye İslâmiyye Üniversitesinde ders verdiği sırada eseri yazmıştır. Öğrencilerin psikolojisini, yaşlarını, dil ve eğitim seviyelerini dikkate alarak temel sarf kurallarını kolay bir yöntemle sunmaya çalışmıştır. Kelimeleri Urducaya tercüme etmiş, doğru harekelemeye dikkat etmiş, yeni kelimeler öğretmiş; kırık çoğullar, fiil çekimleri ve sarf kalıpları için uygulamalar ve tablolar eklemiştir (Îsâ, 2019).

• **Mirkâtü's-sıbyân,** Muhammed Abdülhannân. Müellifinin adıyla anılan bu sarf eseri dört bölümden oluşur. Arapça kelimelerin anlamlarına, konu ve başlıklara göre düzenlenmiş biçimde yer verir. Bu bölümler, ileri düzey sarf metinlerinin öğrenimine giriş niteliği taşımaktadır (Îsâ, 2019).

• **Hidâyetü's-sarf,** Şeyh Bahru'l-ulûm Abdülalî el-Leknevî. Özellikle başlangıç seviyesindeki öğrenciler için yararlı olan eser, el-Leknevî'nin meşhur çalışmalarındandır. Müellif, Arapça kelimeyi مشتق, mastar ve câmid olmak üzere üçe ayırarak başlamakta; sarf kurallarını örneklerle açıklamaktadır (Îsâ, 2019).

3.4. Genel Arapça Dersleri ve Arapça Öğretimine Dair Kitaplar

• **Ana Dili Arapça Olmayanlara Arapça Dil Dersleri,** Dr. Vâniyambâdî Abdurrahim b. Abdüssübân (d. 1923). Dünyanın farklı bölgelerindeki Arapça ve modern okul müfredatlarında yer alan bu dersler, üç ciltten oluşmaktadır. Başlangıçta Arapça gramerine dair bir eser olarak hazırlanmış; derslere basit cümle ve yapılarla başlanmıştır (Ahmed, el-A'zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 103-104; Abdülhakîm, 2019).

• **Dersler İçin Alıştırmalar,** Prof. Ali Ahmed el-Kiyânî en-Nedvî. İslâm toplumunda tanınmış bazı âlim ve ediplerin derslerini ihtiva eden risâleler dizisidir. İlim talebeleri için yararlı dersler içermektedir (Ahmed, el-A'zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 320).

• **İbtidâî Seviyeden el-Fazîleye Kadar Arapça Öğretimi İçin Kapsamlı Müfredat,** Dr. Muhammed Lokman es-Selefi (d. 1943) (es-Siddikî, 2018).

• **Arapça Öğrenimi İçin Yeni Müfredat,** Şeyh Muhammed Nâzım en-Nedvî el-Mongîrî el-Lâhûrî (ö. 2000). Dört bölümden oluşmaktadır (Habîbü'r-rahmân, 2005).

- **Kur'an Dilinin Öğretimi: İngilizce-Arapça Sözlük**, Şeyh Abdullah Abbâs en-Nûrî el-Behlâverî (Habîbü'r-rahmân, 2005; Âlim, 2016, s. 165-166).
- **Arapça Konuşmayan Öğrenciler İçin Öğretmensiz Arapça**, Dr. İsmet Mehdî (ö. 1937) (Âlim, 2016, s. 179).
- **İhsânü'r-rahmân'ın Arapça Öğretim Kitapları**. İhsânü'r-rahmân, ana dili Arapça olmayan öğrencilere Arapça öğretmek üzere yukarıda zikredilen eser de dâhil olmak üzere çeşitli kitaplar kaleme almıştır. Bu eserde derslere basit kelime gruplarıyla başlamıştır. Kitabın öne çıkan yönü, derslerde yer verilen gramer kurallarının yalnızca zorunlu olanlarla sınırlandırılmış olmasıdır. Eser iki bölümden oluşmaktadır (Âlim, 2016, s. 186; Ahmed, el-A'zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 319).
- **Müslüman Çocuklara Din Eğitimi İçin İslâm Öğretimi**, Mevlânâ Kifâyetullah b. İnâyetullah eş-Şahcihânî ed-Dihlevî, tanınan adıyla Müftü Kifâyetullah (ö. 1372). Müslüman çocuklara İslâm dinini öğretmek amacıyla hazırlanmış, dört bölümden oluşan bir eserdir (el-Hasenî, 1999, 8/1332-1334).
- **Eğitimi Kolaylaştırma**, Şeyh İbrâhim b. Abdülalî el-Arvî (ö. 1319) (Habîbü'r-rahmân, 2005).
- **Alıştırmaların Çözümü**, Dr. Şeyh Vâniyambâdî Abdurrahim. Müellif, Arapça öğretimindeki geniş tecrübesi; başta Medine İslâm Üniversitesi Ana Dili Arapça Olmayanlara Arapça Öğretimi Bölümü olmak üzere çeşitli üniversitelerde görev yapması ve bölüm müdürlüğü üstlenmesi sebebiyle **Genç Öğrencilere Arapça Öğretimi** adlı eseri kaleme almıştır. Eser üç bölümden oluşmaktadır (Abdülhakîm, 2019).
- **Çocuklar için Arapça**, Kerala, Hindistan İslâmî Eğitim ve Araştırma Komisyonu. Kerala'daki İslâmî Eğitim ve Araştırma Komisyonu tarafından telif ve neşredilmiştir. Yedi bölümden oluşmakta ve ünite sistemine göre düzenlenmektedir. Her kitapta birkaç ünite bulunmaktadır. Kelime ve cümlelerin sadeliğiyle, öğrencinin zihinsel ve bilişsel düzeyini dikkate almasıyla öne çıkmaktadır (Ahmed, el-A'zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 318).
- **Nesneler ve Arapça Konuşma Dersleri**, Prof. Mahbûbü'r-rahmân el-Ezherî. Genç öğrencilerin yaşına uygun diyaloglar, günlük konuşmalar ve önemli nesne adlarını kapsamaktadır (Ahmed, el-A'zamî, Tâcüddin, el-Âdil, 2015, s. 320).

4. Hint Alt Kıtasında Ana Dili Arapça Olmayan Gençlere Arapça Öğretiminde Karşılaşılan Problemler ve Öğrenme Güçlükleri

Hint alt kıtasındaki öğrenciler Arapça öğreniminde pek çok problem ve güçlüklerle karşılaşmaktadır. Bunların başlıcaları şunlardır:

İmlâ, yazma ve seslerin mahreçleriyle ilgili problemler

Öğrencilerin karşılaştıkları güçlükler arasında Arapçanın ses sistemi, harflerin mahreçleri, çağdaş imlâ kuralları, kompozisyon, okuma ve okuma becerisiyle ilgili sorunlar bulunmaktadır. Ana dili Arapça olmayan öğrenciler, Arapça yazı ve imlâda; harflerin birbirine benzemesi, harflerin kelime başı, ortası ve sonundaki farklı biçimleri, kelimelerin ayrı ya da bitişik yazılması, bazı harflerin eklenmesi veya düşürülmesi, uzun elif (ا) ile maksûr elifin (ى) ayırt edilememesi, tâ-i (ة) مربوطة ile açık tâ (ت) arasındaki fark, tenvinin farklı şekilleri ve hemzenin türleri gibi birçok güçlük yaşamaktadır. Bütün bunlar öğrencinin Arapçada ilerlemesini ve dili anlamasını engelleyebilmektedir.

Öğrenciler bazen tenvini /n/ sesiyle telaffuz edildiği için nûn (ن) harfi olarak yazmakta; uzun ünlülerin yazımını ihmal etmekte; fiillerde çoğul vavından sonra yazılan ayırıcı elifi (*elif-i fârika*) kullanmamakta; ayrıca ط, ث ve ذ gibi mahreçleri birbirine yakın harfleri ayırt edememektedirler.

Arapça çevresinden ve dilin aslî ilmî kaynağından coğrafi uzaklık

Arapçanın ana vatanı olan Arap çevresinden coğrafi bakımdan uzak bulunmak, Arap ülkeleri ile Hint alt kıtası arasındaki kültürel iletişim ve tecrübe paylaşımının sınırlı kalması Arapça öğrenimini olumsuz etkilemiştir. Öğrencilerin Arapçayı ve temel ilkelerini öğrenirken eskiden içinde bulundukları; âlimlerden ders aldıkları ve yetkin Arapça konuşan kimselerle birlikte yaşadıkları sosyal ve ilmî çevre, büyük ölçüde Arapça konuşulmayan bir çevre hâline gelmiştir. Bu ortamda sahih Arapça örnekleri ve ana dili Arapça olan konuşurlar yeterince bulunmamaktadır.

Arapça konuşulan çevreden, vahyin indiği coğrafyadan, belagat ve fasahat merkezlerinden uzaklık, öğrencilerin öğrenme sürecini etkilemektedir. Bu durum, onların eğitim ve öğrenim esnasında çeşitli güçlükler ve engellerle karşılaşmasına yol açmaktadır.

Çağdaş eğitim araçlarının sınırlı kullanımı

Bilgisayarlar, sosyal medya platformları, görsel ve işitsel materyaller gibi çağdaş araçlardan yeterince yararlanılmamaktadır. Eğitim merkezleri, dinî okullar, cami ders halkaları ve başlangıç seviyesindeki Arapça öğrencilerini destekleyen benzeri kurumlarda Arapça dinleme ve konuşma pratiği için de yeterli imkân bulunmamaktadır.

Şüphesiz bu çağdaş araçların öğrenme sürecinde kullanılması, öğrencilerin telaffuzlarını ve mahreçlerini geliştirmeleri, okuma-yazma becerilerini ilerletmeleri bakımından geniş imkânlar sunar. Ayrıca öğrencileri daha derin bir kavrayışa yönlendirir; dilsel ve kültürel seviyelerini yükseltir, genel Arapça yeterliklerini geliştirir.

Arapçanın başka dillerle birlikte kullanılması

Arapçanın başka dillerle birlikte kullanılması ayrı bir güçlük meydana getirmektedir. Bazı zamanlarda Arapça metinler ve dinî yazılardaki cümle ile kelimeler, öğrencilerin anlam ve amaçları kavrayabilmesi için tercüme edilmektedir. Bazı durumlarda ise mesele, başlangıç seviyesindeki öğrenciler için belirlenen kelime hazinesi ve müfredatlarla ilgilidir. Bunlar; Arapça dinî okullarda, camilerde, üniversite ve yüksekokullarda okutulan nahiv, sarf, edebiyat, belagat ve diğer dersleri kapsamaktadır.

Öğrenci bir taraftan, geleneksel eserlerin öğretiminde ve Arap, İslâmî ve fikrî mirasa ait metinlerin tahlilinde kullanılan klasik Arapçayla karşılaşmaktadır. Diğer taraftan eğitim ortamı dışında Urduca ve Farsça yaygın biçimde kullanılmaktadır. Bir âlim geleneksel bir metni şerh ederken, Kur'an ayetini veya hadisi açıklarken ya da dinî bir hükmü izah ederken dahi çoğu zaman bu anlamları Arapçanın belagat ve ifade zenginliğiyle sunmak yerine başka dillerde açıklamaya dönmektedir.

Öğretim yöntemlerindeki bu ikilik ve dil kullanımındaki farklılaşma; telaffuz, üslup ve ifade bakımından farklı bir dil ortamına geçişe sebep olmakta, ana dili Arapça olmayan öğrencilerin metinleri ve kelimelerin anlamlarını kavramasını zorlaştırmaktadır. Öğrenme ve anlama hızını yavaşlatmakta, derslerde engeller oluşturmakta, doğru telaffuz ve isabetli anlamaya ulaşmalarını güçleştirmektedir.

Yeterli Arapça öğretim kurumu ve öğretmen yetiştirme programının bulunmaması

Bu bölgelerde üniversiteler ve ihtisaslaşmış akademik merkezlerce desteklenen; yeterli imkân ve donanımına sahip, doğrudan Arap dili öğretimine tahsis edilmiş eğitim kurumları yetersizdir. Ayrıca özellikle öğretmen yetiştirme ve meslekî gelişim alanında Arapça öğretimine dair araştırmalar sınırlıdır.

Arapça öğretmenlerine yönelik hizmet içi kurslar ve yıllık seminerlerin sayısı azdır. Ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimi alanında uzmanlaşmış kişilerin yetersiz oluşu da öğretmenlerin performans, meslekî gelişim, öğretim yeterliği ve fikrî gelişim bakımından yetkinlik kazanmalarını engellemektedir.

Arapça öğretimini üstlenen kimsenin yüksek düzeyde yeterlik ve gerekli tecrübeye sahip olması gerekir. Bu sebeple bazı öğretmenlerin yeterli donanıma sahip olmaması, geleneksel öğretim yöntemlerine dayanması; uygulama, eğitim ve dil alanındaki niteliklerinin yetersiz kalması, öğrencilerin anlamasında boşluklar doğurmakta ve dili etkili biçimde kavrama kapasitelerini sınırlamaktadır.

Bu noktalar, söz konusu bölgelerde Arapça öğrenen yabancı öğrencilerin karşılaştıkları başlıca güçlükleri oluşturmaktadır. Yabancı öğrencilerin dil yeteneklerini geliştirmenin temelini oluşturan sözlü dil etkinliklerinin artırılması, içerik, hacim ve açıklık bakımından öğrencilere uygun nesnel müfredatların ve ders kitaplarının hazırlanması bu eğitim eksikliklerinin giderilmesine yardımcı olabilir.

Bunun yanında dört temel dil becerisinin —**okuma, konuşma, yazma ve dinleme**— birbiriyle bütünleştirilmesi ve uyumlu biçimde yürütülmesi; bu engellerin aşılmasına, öğrenme ve ölçme-değerlendirme uygulamalarının geliştirilmesine, öğrencilere gerekli kelime hazinesinin kazandırılmasına, Arapça yeterliklerinin güçlendirilmesine ve birçok öğrencide görülen yabancı aksan ile dilsel girişim etkisinin azaltılmasına katkı sağlayabilir.

Sonuç

Bu makalede ele alınan konular ve yöntemler ile Hint alt kıtası âlimlerinin ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimine yönelik gayretleri incelendiğinde, çalışmanın başlıca sonuçları şöyle özetlenebilir:

- Arapça, yaşayan dünya dillerinden biridir. Kur'an'ın ve İslâm mesajının dili olması sebebiyle Müslümanların gönlünde seçkin bir yere sahiptir; inançlarını, yetiştirme tarzlarını, davranışlarını ve ahlâklarını derinden etkilemektedir. Bu kutsal konumu, Arapçayı öğrenme ve öğretme, inceliklerini kavrama ve taşıdığı öneme gereken dikkati gösterme zorunluluğunu ortaya koymaktadır.
- İslâm'ın mesajı evrenseldir ve Kur'an bütün Müslümanlar için Arapça olarak indirilmiştir. Arapça; i'rab ve cümle yapısı bakımından hassas gramer kurallarına, eş ve zıt anlamlı kelimeler bakımından zengin geniş bir söz varlığına, güzellik ve belagatla nitelenen ifade biçimlerine sahiptir. Bu özellikler, ana dili Arapça olmayan başlangıç seviyesindeki öğrenciler için güçlük oluşturabilmekte; cümleleri ve kelimeler arasındaki ilişkileri anlamalarını zorlaştırabilmektedir. Bu sebeple eğitim bilimcileri ve müfredat geliştiricileri, ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimi için sistematik ders kitapları hazırlamışlardır. Öğrenme hedeflerine ulaşmayı kolaylaştıran, kapalılığı gideren ve öğrenme sürecini öğrenciler için daha kolay hâle getiren öğretim yöntemleri geliştirmişlerdir. Bu alanda büyük çaba gösterilmiş; birçok eğitim merkezi kurulmuş, İslâm, Arap ve Batı ülkelerindeki farklı üniversitelerde ihtisas enstitüleri açılmıştır. Uzmanlar, dünya genelinde ana dili Arapça olmayanlar için müfredatları, öğretim materyallerini, Arapça öğretim yöntemlerini ve etkili öğrenme-öğretme stratejilerini geliştirmeye çalışmışlardır.
- Ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimi, öğrencilerin karşılaştıkları ve akademik ilerlemelerini engelleyen güçlükleri zorunlu olarak içermektedir. Bu güçlüklerin bazıları öğretmen, bazıları öğrenci, bazıları ise ders kitapları ve eğitim kurumlarıyla ilgilidir. Eğitim bilimcileri, müfredat uzmanları ve yabancılara Arapça öğretimi alanındaki uzmanlar bu sorunları çözmek için yöntemler geliştirmişlerdir. Hindistan âlimleri de bu problemlerle mücadelede ve çözüm arayışında etkin biçimde yer almışlardır.
- Hint alt kıtasındaki Müslümanların dinlerine bağlılıkları ve Arapçaya, onun edebiyatına duydukları ilginin artması neticesinde —Arapçanın konuşurları tarafından özenle korunması ve öğrenenleri tarafından dikkatle anlaşılması gereken bir dil olmasına rağmen— ana dili Arapça olmayan gençlere yönelik çok sayıda eser hazırlanmıştır. Bu eserler; okuma, konuşma, nahiv, sarf, edebiyat, tercüme, genel dersler ve başka alanları kapsamaktadır. Amaç, öğrencilerin Arapçayı edinmelerini; incelik ve belagatini kavramalarını; metin ve ifadelerini ezberlemelerini; kelime hazinelerini ve üslup bilgilerini geliştirmelerini sağlamaktır. Arapçanın Kur'an'ı ve Hz. Peygamber'in sünnetini anlamaya

ulařtıran temel araçlardan biri kabul edilmesi sebebiyle, bu gayretlerin gönüller ve zihinler üzerinde önemli etkisi olmuştur.

- Arapça öğrenimindeki gecikmenin ve öğretimdeki güçlüğüñ sebeplerinden biri, Urduca ve Farsça gibi başka dillerin Arapçaya baskın gelmesidir. Müslümanlar arasındaki iletişimde, dinî okullarda ve İslâmî eğitim merkezlerinde Arapçadan başka dillerin kullanılması, öğrencilerin metinleri hızlı kavramasını zorlaştırmakta ve öğrenme sürecini yavaşlatmaktadır.
- Araplar ile bu bölgelerde yaşayanlar arasındaki karşılıklı ziyaretlerin sınırlı olması, Arap ülkelerine yönelik öğrenci değişim programlarının yetersizliği, öğretmenlerin öğretim yöntemleri ve sistematik eğitim çalışmalarını konusunda yeterince yetiştirilmemesi ve ana dili Arapça olan kişilerle doğrudan etkileşim imkânının bulunmaması; kavrama hızını ve telaffuz gelişimini azaltmaktadır. Bu durum ilerleme ve gelişmeyi sınırlandırmakta, ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğrenme ve öğretme sürecini olumsuz etkilemektedir.
- Öğrenme ve öğretim sürecinde güçlük yaşayan Arap olmayan öğrencilerin zayıflıklarını gidermek ve daha iyi bir seviyeye ulaşmalarını sağlamak için, özellikle Arapçayı ikinci dil olarak öğrenenlere yönelik eğitimde modern teknolojik araçlar kullanılmalıdır. Buna bilgisayar ve internetten yararlanmak, e-öğrenme uygulamalarını etkinleştirmek ve bu uygulamaların yöntemleri ile farklı biçimlerine aşına olmak da dâhildir.

References

- Abdul Hakim. (2019, July-September). The contribution of Arabic language scholars from the Indian state of Tamil Nadu in the twentieth century. *Aqlam Al-Hind*, 4(3).
- Abdul Majid. (n.d.). *Men of Arabic literature in India*. <https://madarisweb.com/ar/articles>
- Ahmad, Zubair, Al-A'zami, Sa'id al-Nadwi, Taj al-Din, Muhammad Ayyub al-Nadwi, & Al-'Adil, Muhammad Qasim al-Nadwi. (2015). *Arabic culture in India* (reviewed and edited by a group of scholars, including Safdar Zubair al-Nadwi). King Abdullah bin Abdulaziz International Centre for Arabic Language.
- Al-Alawi, Muhyiddin (2010). *The ideal method for teaching Arabic to non-native speakers*. <https://ketabpedia.com/>
- Alam, Suhaib. (2016). *The history of the Arabic language and its status in India*. King Abdullah bin Abdulaziz International Centre for Arabic Language.
- Al-'Arabi, Isma'il. (1985). *Islam and civilizational trends in the Indian subcontinent*. The Arab Book House.
- Al-A'zami, Sa'id al-Nadwi, & Khan, Muhammad Nu'man. (2003). *The Arabic language in India*. King Abdullah bin Abdulaziz International Centre for Arabic Language.
- Al-Faruqi, Jamal al-Din; Muhammad, Abd al-Rahman; and Hasan, Abd al-Rahman. (2013). *Biographies of Arabic authors in the Indian subcontinent*. Reviewed and introduced by the Department of Studies, Publishing, and External Affairs. Juma Al Majid Center for Culture and Heritage.
- Al-Hasani, Abd al-Hayy ibn Fakhr al-Din. (1999). *Nuzhat al-khawatir wa bahjat al-masami' wa al-nawazir*, also known as *al-i'lam biman fi tarikh al-hind min al-a'lam*. Dar Ibn Hazm.
- Al-Hasani, Abd al-Hayy ibn Fakhr al-Din. (2001). *India in the Islamic Era*. Reviewed and introduced by Abu al-Hasan al-Nadwi. Dar Arafat.
- Al-Nadwi, Abu al-Hasan, Ali ibn Abd al-Hayy ibn Fakhr al-Din al-Hasani. (1424 AH). *Al-Qira'ah al-Rashidah for teaching Arabic language and Islamic culture*. Islamic Academy, Leicester; Al-Yamamah.
- Al-Nadwi, Abu al-Hasan, Ali ibn Abd al-Hayy ibn Fakhr al-Din. (1997). *Reflections on literature*. Dar al-Bashir.
- Al-Nadwi, Mu'in al-Din. (1353 AH). *Dictionary of places mentioned in Nuzhat al-Khawatir*. Osmania Encyclopedia Society Press.
- Al-Nadwi, Saeed Al-A'zami. (2014). Lectures on the art of teaching (Muhammad Ashraf Ali Al-Nadwi, Trans.). *Al-Ba'th Al-Islami Journal*, 60(6).
- Al-Naqah, Mahmud Kamil. (1985). *Teaching Arabic to speakers of other languages: Its foundations, approaches, and teaching methods*. Institute of Arabic Language, Umm Al-Qura University.
- Al-Naqwi, Muhammad Hassanein. (1989). Problems of learning Arabic for Pakistanis, especially at the university level. *Al-Dirasat Al-Islamiyyah*.
- Al-Qasimi, Abdul Ghafur (2018). *Scholars of Malabar in the field of compilation and authorship*. <https://www.nidaulhind.com>
- Al-Siddiqi, Asrar Al-Haq. (2018, March). Prominent researchers in the state of Bihar and their efforts in spreading the Arab-Islamic heritage. <https://www.alukah.net/culture>

-
- Alwani, Hazem. (n.d.). *The series of teaching Arabic to non-native speakers*. Institute of Arabic Language Teaching, Syrian Ministry of Education.
- Anzar, Muhammad. (2014). *Dimensions in Arabic poetry in Kerala*. <https://www.nidaulhind.com>
- Dodari, Adel (2011). *Problems of teaching Arabic to non-native speakers*. <https://albader.ahladalil.com>
- Habib Al-Rahman, Muhammad. (2005). Arabic language and literature in the state of Bihar (Abu Muhammad, Trans.). *Thaqafat Al-Hind*, 56(1).
- Hatim, Imad. (1982). *The Arabic language: Grammar and texts*.
- Irshad, Muhammad. (2006). *Contributions of scholars of the Indian subcontinent to Arabic biographies, history, and literary works: A critical and analytical study*. University of Punjab, Oriental College.
- Isa, Muhammad. (2019, July-September). Arabic morphology: Its promotion and development in India. *Aqlam Al-Hind*, 4(3).
- Jawhar, N. I. (2012). *Methods of teaching Arabic to non-native speakers*. <https://www.lisanarabi.net>
- Muhammad, Muhammad Samir (2013). *Some problems in teaching Arabic to non-native speakers*. <https://www.globalarabnetwork.com>
- Nu'san, Mahmud Muhammad. (2016). *The useful guide to correct orthography*. AGRAFIK Press.
- Omar, Rafidah. (2010). *Teaching methods between tradition and innovation*. Dar Al-Fikr.
- Omar, Waleed Mamdouh. (2014). *Methods of teaching Arabic to non-native speakers*. <https://www.alukah.net>
- Umm Al-Qura University, University Center. (2010). *Features of Arabic grammar in the Arabic language teaching program for non-native speakers*. <https://uqu.edu.sa>

ETHICAL DECLARATIONS

Research and Publication Ethics

I declare that this article is an original work and was prepared in accordance with the principles of scientific research and publication ethics. The article has not been published elsewhere and is not currently under review by another journal.

All sources used in the study have been cited in accordance with academic standards. I declare that the study does not contain plagiarism, fabrication, falsification, or manipulation of data, and that the research findings have been presented in accordance with the principles of scientific integrity.

Author Contributions

The author single-handedly designed, conducted, and analyzed the study and prepared the report for this article. I have reviewed and approved the final version of the article and agreed to its publication.

Conflict of Interest

I declare that there is no conflict of interest regarding the publication of this manuscript.

Funding

This research did not receive any specific grant, financial support, or funding from any public, commercial, or non-profit funding agencies.

Artificial Intelligence (AI) Usage Disclosure

During the preparation of this manuscript, artificial intelligence tools may have been used solely for limited purposes such as language editing, translation assistance, and stylistic improvement. Any AI-assisted translations or language corrections were carefully reviewed and verified by the author. Artificial intelligence tools were not used to generate the core scientific content, research design, analysis, or scholarly conclusions. All academic responsibility for the content of the manuscript rests entirely with the author.

Copyright and Permissions

I confirm that all necessary permissions for copyrighted materials have been obtained where required and that the manuscript does not violate any intellectual property rights.

Author Approval

I confirm that they have read and approved the final version of the manuscript and consent to its submission and publication.

ETİK BEYANLAR

Araştırma ve Yayın Etiği

Bu makalenin özgün bir çalışma olduğunu ve bilimsel araştırma ve yayın etiği ilkelerine uygun olarak hazırlandığını beyan ederim. Makale daha önce herhangi bir yerde yayımlanmamış olup başka bir dergide değerlendirme sürecinde değildir.

Çalışmada kullanılan tüm kaynaklar akademik kurallara uygun biçimde atıflanmıştır. Çalışmanın intihal, veri uydurma, veri tahrifi veya manipülasyon içermediğini; araştırma bulgularının bilimsel dürüstlük ilkelerine uygun şekilde sunulduğunu beyan ederim.

Yazar Katkısı

Çalışmanın tasarlanması, yürütülmesi, analizi ve makalenin raporlama aşamasını tek başına yürütmüştür. Makalenin son hâlini okuyup onayladım ve yayımlanmasını kabul ettim.

Çıkar Çatışması

Bu makalenin yayımlanmasına ilişkin herhangi bir çıkar çatışması bulunmadığını beyan ederim.

Finansal Destek

Bu araştırma herhangi bir kamu kurumu, ticari kuruluş veya kâr amacı gütmeyen kuruluş tarafından finansal olarak desteklenmemiştir.

Yapay Zekâ Kullanım Beyanı

Makalenin hazırlanması sürecinde yapay zekâ araçlarından yalnızca dil düzenleme, çeviri desteği ve anlatım iyileştirmesi amacıyla sınırlı ölçüde yararlanılmıştır. Yapay zekâ araçları tarafından yapılan çeviri ve dil düzenlemeleri tarafımdan dikkatle kontrol edilmiştir. Yapay zekâ araçları çalışmanın bilimsel içeriğinin, araştırma tasarımının, analizlerinin veya akademik sonuçlarının oluşturulmasında kullanılmamıştır. Makalenin içeriğine ilişkin tüm akademik sorumluluk bana aittir.

Telif Hakları ve İzinler

Telif hakkı gerektiren materyaller kullanılmışsa gerekli izinlerin alındığını ve çalışmanın herhangi bir fikrî mülkiyet hakkını ihlal etmediğini beyan ederim.

Yazar Onayı

Makalenin son hâlini okudum, onayladım ve yayımlanmasını kabul ettiğimi beyan ederim.